

آذغُوگ یا

حُ سَیَن

مولف : هدهد

١. سَلامُ اللهِ عَلَى الشَّهِيدِ الْغَرِيبِ الْإِمَامِ الْمَظْلُومِ الْمَقْتُولِ الْمَذْبُوحِ
الْمَنْخُورِ الْمَغْمُومِ الزَّكِيِّ السَّعِيدِ الطَّرِيدِ الْوَحِيدِ الْعَطْشَانِ الْجَائِعِ
الْغُرْيَانِ الْوَارِثِ الْمَوْزُوثِ الرَّشِيدِ الطَّيِّبِ الْوَفِيِّ السَّيِّدِ الزَّكِيِّ
الْمُبَارَكِ الْمُطَهَّرِ الشَّافِعِ الْوَلِيِّ الشَّافِعِ الْمُجَاهِدِ الْغَابِدِ الْمُعْظَمِ،
الْمُكْرَمِ، الْمُوقَّرِ، الْمُتَّظَفِ ١

٢. سَلامُ اللهِ عَلَى الشَّهِيدِ كَرِبلًا، سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ ، غَرِيبِ الْغُرَبَاءِ ،
شَهِيدِ الشُّهَدَاءِ ، أَبِي عَلِيٍّ الْأَكْبَرِ وَالْأَوْسَطِ وَالْأَصْغَرِ وَالرَّضِيعِ ،
أَبِي الْأَيْمَةِ، إِمَامِ الثَّالِثِ، إِمَامِ مَظْلُومٍ، سَبْطِ الْأَسْبَاطِ ، ثَارِ اللهِ،
وَلِيِّ اللهِ، آلِ اللهِ، وَصِيِّ اللهِ، عَبْدِ اللهِ، قَتِيلِ اللهِ، ذَبِيحِ اللهِ
سَفِيرِ اللهِ ، قَتِيلِ الْعَبْرَاتِ، سَفِينَةِ الثَّجَاتِ، قَتِيلِ الْكُفَرَةِ، أَبِي
الشُّهَدَاءِ، أَبِي الْأَحْرَارِ، أَبِي الْمُجَاهِدِينَ ، وَثَرِ الْمَوْتُورِ، سَرِيعِ
الْعَبْرَةِ، قَتِيلِ الْأَشْقِيَاءِ، إِمَامِ الْمَظْلُومِ، أَسِيرِ الْمَخْرُومِ، شَهِيدِ
الْمَرْحُومِ، قَتِيلِ الْمَرْحُومِ، إِمَامِ الشَّهِيدِ، وَلِيِّ الرَّشِيدِ، وَصِيِّ
السَّيِّدِ، طَرِيدِ الْفَرِيدِ، بَطْلِ الشَّدِيدِ، طَيِّبِ الْوَفِيِّ، إِمَامِ الرِّضِيِّ،
مُنْفِقِ الْمَلِكِ، مُتَّبِعِ الْأَيْمَةِ، شَافِعِ الْأُمَّةِ، زَيْنِ الْمُجْتَهِدِينَ، سِرَاجِ
الْمُتَوَكِّلِينَ، الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَا، سَبْطِ الْأَسْبَاطِ، أَكْرَمِ الْعِزَّةِ ...

۱. سلام و درود خداوند بر شهید غریب امام، ظلم شده، کشته شده، ذبح شده، نحر شده، غم دیده و دل تنگ، پاک، سعادتمند، تعقیب شده، تنها و بی نظیر، تشنه و گرسنه، برهنه، به ارث برده شده و ارث دهنده، رشید، پاک، با وفا، آقا و بزرگ، نیکو سرشت، با برکت و پاک و مطهر، نفع دهنده، ولی و سرپرست، شفاعت کننده و مجاهد و رزمنده، عبادت کننده و عظیم باکرامت، با وقار و سکینه، پاک و پاکیزه

۲. سلام و درود خداوند بر شهید کربلا، آقا و بزرگ شهیدان، غریبترین غریبان، شهید شهدا، پدر علی اکبر و علی اوسط و علی اصغر و شیرخوار، پدر ائمه، امام سوم، امام ظلم شده، فرزند و نوه پیامبر، خون خدا، ولی خداوند، اهل خداوند، توصیه شدهی خدا، عبدالله، کشته شده در راه خدا، ذبح شده در راه خدا، فرستاده شده از جانب خدا، کشتهی اشک چشم، کشتی نجات، کشتهی کفار، پدر شهیدان، پدر آزادگان، پدر رزمندگان، بی نظیر و یکه و تنها، با یادش اشک جاری میشود، کشته شده توسط انساهاى پست، امام مستضعفان و مظلومان، اسیر منع شده از حقش، شهید رحمت شده، کشتهی رحمت شده، امام شهید، سرپرست بزرگوار، وصیت شدهی پابرجا، رانده شدهی تنها، محکم و پابرجا، قهرمان کوبنده و بی نظیر، نیکو و وفادار، امام راضی کننده و راضی شده، اتفاق کنندهای که با اتفاق از او کم نمیشود ...

... أَمَرَ الشَّجَرَ، أَزْهَرَ الْبَذَرَ، أَجْمَلَ الْخَلْقِ، أَحْسَنَ الْخَلْقِ، قِطْعَةَ
النُّورِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمُزْتَضَى- سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ وَ أَنْ
مُصِيبَاتِهِ لَا تُحْصَى وَ كَذَا فَضَائِلُهُ ٢

٣. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى إِمَامِ الشَّهِيدِ الْمُقْتَضِعِ ، سِبْطِ رَسُولِ اللَّهِ ، مَوْضِعِ
سِرِّ اللَّهِ ، دَلِيلِ عَلَى اللَّهِ ، شَهِيدِ حُجَّتِ اللَّهِ ، سَيِّدِ شَبَابِ أَهْلِ
الْجَنَّةِ ، خَازِنِ الْكِتَابِ الْمُسْطَوْرِ ، حَامِسِ آلِ عَبَا وَ أَصْحَابِ أَهْلِ
الْكِسَاءِ ، مَلِكِ كَرَبٍ وَ بَلَاءٍ فِي كَرْبَلَاءِ ، التَّابِعِ لِمَرْضَاةِ اللَّهِ ، الدَّلِيلِ
عَلَى ذَاتِ اللَّهِ ، الْمُتَحَقِّقِ بِصِفَاتِ اللَّهِ ، أَفْضَلِ ثِقَاتِ اللَّهِ ،
الْمُشْغُولِ لَيْلًا وَ نَهَارًا بِطَاعَةِ اللَّهِ ، الشَّارِي بِنَفْسِهِ لِلَّهِ ، النَّاصِرِ
لِأَوْلِيَاءِ اللَّهِ ، الْمُنتَقِمِ مِنْ أَعْدَاءِ اللَّهِ ، ذِي النَّسَبِ الْعَلِيِّ ، مَفْخَرِ أَيْمَةِ
الْمُهْتَدِينَ ، سَيِّدِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ ، عِبْرَةِ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ ،
صَاحِبِ الْمِحْنَةِ الْكُبْرَى ، صَاحِبِ الْوَاقِعَةِ الْعُظْمَى ، عِبْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ
فِي دَارِ الْبَلْوَى ، كَانَ بِالإِمَامَةِ أَحَقُّ وَ أَوْلَى ، بَضْعَةِ كَيْدِ سَيِّدِ
الْمُرْسَلِينَ ، نُورِ الْعِثْرَةِ الْفَاطِمِيَّةِ ، سِرَاجِ الْأَنْسَابِ الْعُلَوِّيَّةِ ، شَرَفِ
غَرْسِ الْأَحْسَابِ الرِّضَوِيَّةِ ، الْمَقْشُولِ بِأَيْدِي شَرِّ الْبَرِيَّةِ ، طَالِبِ الثَّارِ
يَوْمَ الصَّرَاطِ ، سُرُورِ قَلْبِ النَّبِيِّ ، الْمُنْزَعِ عَنِ الْإِفْكِ وَ الزُّورِ...

... جایگاه امامت ، شافع امت ، زینت مجتهدان ، چراغ و راهنمای متوکلان ، کشته شده در کربلا ، جگر گوشه‌ی آقا و سرور پیامبران ، با کرامت‌ترین عترت ، ، ثمره دهنده‌ترین درخت نبوت ، درخشان‌ترین ماه تمام ، زیباترین و با اخلاق‌ترین خلائق ، قطعه‌ای از نور ، حسین بن علی برگزیده‌ی خدا ، آقای جوانان اهل بهشت که مصیبت‌هایش غیر قابل شمارش است

۳. سلام خداوند بر امام شهید قطعه قطعه شده ، نوه‌ی پیامبر خاتم ، محل اسرار خدا ، هدایت کننده به سوی خدا ، شاهد حجت خدا ، سرور جوانان اهل بهشت ، خزانه دار کتاب خدا ، پنجمین خاندان عبا و اصحاب کسا ، پادشاه سختی و بلا در کربلا ، پیرو راههای رضایت و خشنودی خدا ، راهنما به سمت خداوند ، دارای صفات جمال و جلال خدا ، بالاترین معتمد خدا ، شب و روز مشغول اطاعت خدا ، آنکه جاناش را برای خدا فدا نمود ، حامی و یاری کننده‌ی دوستان خدا ، انتقام گیرنده از دشمنان خدا ، دارای بهترین نسب ، مباهات ائمه‌ی هدایت کننده ، آقا و سرور جوانان اهل بهشت ، اشک چشم هر زن و مرد مومن ، صاحب مصیبت عظیم ، صاحب عظیمترین رویداد عالم ، عبرت و اشک چشم مومنان در عالم دنیا ، شایسته‌ی امامت مردم ، جگر گوشه‌ی رسول خاتم ، نور عتره فاطمی ، چراغ نسب علوی ، شرافت نهالهای رضوی ، کشته شده به دست بدترین خلائق ، خوش در قیامت طلب میشود ، سبب شادمانی قلب پیامبر ، معصوم و پاک از هر گناهی ، صبر کننده بر تحمل هر اذیت و آزار...

...صُبُورٍ عَلَى تَحْمِلِ الْمِحْنِ وَالْأَذَى، مَعَ الْقَلْبِ الْمَشْرُوحِ الْحَسُورِ،

مُجْتَبَى الْمَلِكِ الْغَالِبِ حُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ ٣

٤. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى مَنْ يَسْتَحِيرُ فَلَا يُجَارُ وَيَسْتَغِيثُ فَلَا يُغَاثُ

وَيَسْتَنْصِرُ فَلَا يُنْصَرُ وَيَسْتَعِينُ فَلَا يُعَانُ ٤

٥. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى الْأَجْسَامِ الْمُزْمَلَةِ بِالْدِّمَاءِ وَالْأَفْوَاهِ الْيَابِسَةِ مِنْ

الظَّمَاءِ وَالْأَعْضَاءِ الْمُقْطَعَاتِ وَالنِّسْوَةِ الْمَأْسُورَاتِ وَالْأَيْدِي

الْمَغْلُولَاتِ وَالْأَعْنَاقِ الْمَكْبَلَاتِ ٥

٦. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى الشُّهَدَاءِ لِيُبْذَلَ مُهْجَتِهِمْ وَ عَلَى الْأَرَامِلِ وَالْيَتَامَى

وَعَلَى الْمَسْلُوبِينَ الْعَرَايَا ٦

٧. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى مَنْ أَرْجَوْهُ عَنِ الْأَوْطَانِ وَضَيَّقُوا عَلَيْهِ الْمَكَانَ

وَقَتَلُوهُ وَأَصْحَابَهُ كَالْأَضْحَايِ وَنَصَبُوا رَأْسَهُ عَلَى الْعَوَالِي وَسَبَّوْا نِسَاءَهُ

كَالْإِمَاءِ وَالذَّرَارِيَّ وَسَارَوْا بِهِمْ فِي الْقِفَارِ وَالْبَرَارِيَّ وَنَهَبُوا أَمْوَالَهُ

وَأَيْتَمَوْا أَطْفَالَهُ وَكَسَرُوا ظَهْرَهُ وَرَضَّضُوا صَدْرَهُ، هُوَ قَتِيلُ الْأَعْدَاءِ وَ

أَسِيرُ الْمِحْنَةِ وَالْبَلَاءِ، مَسْلُوبُ الْعِمَامَةِ وَالرِّدَاءِ، الْمُخَضَّبُ الشَّيْبِ

مِنَ الدِّمَاءِ، الْمَذْبُوحُ بِسَيْفِ الْجَفَاءِ مِنَ الْقَفَاءِ، الشَّهِيدُ الْعَطْشَانُ،

الْمَذْفُونُ بِلَا أَكْفَانٍ، الْمُعْتَرَّ الْخَدَّيْنِ، الْمُقْطُوعُ الْوُدَجَيْنِ ...

... با دلی گشاده، برگزیده خدای فرمانروای غالب و چیره حسین ابن علی ابن ابی طالب

۴. سلام بر کسی که پناه میجست ولی پناهی نبود و طلب یاری میکردند ولی یاری نبود ، کمک میخواست ولی کمکی نبود
۵. سلام خداوند بر بدنهایی که با خون و ریگ بیابان رنگین شده بود و بر دهانهایی که از عطش خشک شده بود و بر اعضای قطعه قطعه شده و بر زنجیر اسیر شده و دستهایی که با غل و زنجیر آهنی بر گردن بسته شده بود

۶. سلام خدا بر شهدایی که خون داخل قلبشان را در راه خدا بذل نمودند و بر بیوه زنان و یتیمان و بر کسانی که لباسهایشان ربوده شده بود

۷. سلام خدا بر حسینی که او را از وطن خود بیرون کردند و زمین را بر او تنگ نمودند و او اصحابش را همچون گوسفند سر بریدند و سر بریده‌ی او را بر نیزه زدند و زنها و دختران او را مانند کنیز و خدمتکار اسیر کردند و در بیابانها گردانند و اموال او را غارت کردند و بچه‌های او را یتیم کردند و سینه و پشت او را شکستند و او را زنا زادگان کشتند و گرفتار بلا و سختی بود و و عمامه و رداء و لباس او را دزدیدند و ریش مبارکش از خونس خضاب گردید و باظلم و جور سر او را از پشت سر بریدند، او شهید عطشان است که بدون کفن دفن گردید و دو طرف صورت او به خاک چسبیده شد ...

... سَيِّدُنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ٧

٨. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى مَنْ جَعَلَ فِي ثُرَيْيَةِ الشِّفَاءِ وَتَحْتَ قُبَّتِهِ إِجَابَةٌ
الدُّعَاءِ وَفِي ذُرِّيَّتِهِ الْأَتْمَّةَ التُّجَبَاءَ الَّذِي نَاحَ عَلَيْهِ آدَمُ فِي جَنَّةِ النَّعِيمِ
وَنُوحٌ فِي الطُّوفَانِ الْعَمِيمِ وَإِبْرَاهِيمُ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ وَإِسْمَاعِيلُ بَعْدَ
الذَّبْحِ الْعَظِيمِ وَبَكِي عَلَيْهِ مُوسَى الْكَلِيمُ وَعِيسَى - الرَّحِيمُ وَكَانَ أَمْرُهُ
أَعْجَبَ مِنْ أَصْحَابِ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ الَّذِي نَهَبُوا مَالَهُ وَأَيَّمُوا أَطْفَالَهُ
وَأَسْرُوا عِيَالَهُ وَذَارُوا بِرَأْسِهِ فِي الْبِلَادِ بَيْنَ الْعِبَادِ ٨

٩. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى الْمَظْلُومِ الطَّرِيدِ ، الْمَغْمُومِ الشَّهِيدِ ، جَرِيحِ الْكَفَرَةِ
، طَرِيحِ الْفَجَرَةِ ، الْمَجْزُورِ الرَّأْسِ مِنَ الْقَفَا ، الْمُهْمَلِ عَلَى الرَّمْضَاءِ
، الْمُنْدُوبِ عَلَيْهِ فِي السَّمَاءَاتِ ، الْبَالِغَةِ فَجِيعَتُهُ إِلَى السَّرَادِقَاتِ ،
الْمُشَقَّةِ عَلَيْهِ جُيُوبُ الْمُخَذَّرَاتِ ، الْمَنْشُورَةِ عَلَيْهِ شُعُورُ النَّائِحَاتِ ،
الرَّامِقِ بِطَرَفِهِ إِلَى بَنِيهِ وَبَنَاتِهِ ، اللَّاحِظِ بَعَيْنِهِ حِينَ ذُبْحِهِ إِلَى أَخَوَاتِهِ
وَنِسَائِهِ ، النَّاطِرَةِ إِلَيْهِ عَيْنُ فَاطِمَةَ وَآيِهَا ، الشَّاخِصِ إِلَيْهِ طَرْفُ
جَدِّهِ وَأَخِيهِ ، مَقْتُولِ أَوْلَادِ الزِّنَا ٩ .

١٠. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَمْنُوعِ مِنَ الْمَاءِ الْمَعِينِ ،
الشَّهِيدِ الطَّعِينِ ، مَذْبُوحِ الْقَفَا ، مُقَطَّعِ الْأَعْضَاءِ ، مَسْلُوبِ الرِّدَاءِ ...

... آقا و بزرگ ما ابا عبد الله الحسین که درود خدا بر او باد

۸. سلام خداوند بر حسینی که در تربت و خاکش شفا را قرار داده و و دعا در زیر حرم او را مستجاب میفرماید و در ذریه‌ی او امامت را قرار داده است، مظلومی که حضرت آدم در هشت برای او گریه نمود و حضرت نوح در طوفان همه گیر بر او گریه نمود و نجات یافت و ابراهیم زمانی که بر مصیبت او از اوضاع فلکی آگاهی یافت بر او گریه نمود و مریض شد و اسماعیل که از قربانگاه نجات یافت بر حسین گریه نمود و خداوند فرمود ثواب اندوه و گریه شما بر حسین بیشتر است از ذبح اسماعیل به دست ابراهیم و حسین کسی است که موسای کلیم الله و عیسای روح الله بر او گریه نمودند و امور امام حسین ع عجیب‌تر است از جریان کف و رقیم، حسینی که غارت کردند اموال او را و یتیم نمودند اطفال و عیال او را و آنها را به اسیری بردند و و سر او را به نیزه زده و در شهرها گردانند.

۹. سلام خداوند بر ظلم شده‌ی طرد شده و از وطن رانده شده و غم دیده‌ی شهید که کافران او را مجروح کردند و از حربی کافران بر زمین افتاد که سر او را از پشت سر بردند و بدن او را بر زمین گرم انداختند و اهل آسمان بر او گریه کردند و مصیبات او به سرادقات عرش رسید و خانهای پرده نشین برای او گریبان دریدند و زهای نوحه کننده برای او مو پریشان نمودند و آن مظلوم شهید در هنگام بریده شدن سرش با گوشه‌ی چشم به بچه‌ها و زنان خود نگاه میکرد و در آن هنگام پدر و مادرش علی و فاطمه و جدش محمد مصطفی و برادرش حسن مجتبی به او نگاه میکردند و حسین را زنازادگان کشتند

۱۰. صلوات و درود خدا بر حسینی که از آب منع شد و آب را بر او...

... مَخْرُوقِ الْخَبَاءِ ، شَدِيدِ الْعَنَاءِ ، عَظِيمِ الْبَلَاءِ ، قَلِيلِ الرِّعَا ، قَتِيلِ
الظُّلْمَاءِ ، مَنْرُوعِ الْجَذَاءِ ، الْمَطْرُوحِ عَلَى الرَّمْضَاءِ الَّذِي بَكَثَ عَلَيْهِ
مَلَائِكَةُ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ ١٠

١١. السَّلَامُ عَلَى الَّذِي أَرَبَقَ دَمُهُ فِي مَحَبَّةِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاسْتُشِيخَ
حَرَمُهُ فِي نُصْرَتِهِ وَ عَلَى الْوُجُوهِ الْمُعَفَّرَةِ وَ الْأَيْدِي الْمُقْطُوعَةِ وَ
الرُّؤُوسِ الْمَرْفُوعَةِ وَ الْأَفْوَاهِ الْيَابِسَةِ وَ الْأَبْدَانِ الْمُرِضَّةِ وَ الصُّدُورِ
الْمُحَطَّمَةِ وَ الْأَضْلَاعِ الْمُتَكَسِّرَةِ وَ الْأَبْدَانِ السَّلْبِيَّةِ الْغَارِيَةِ وَ الْأَجْسَادِ
الْبَالِيَةِ وَ الْأَعْضَاءِ الْمُقْطَعَةِ وَ الدِّمَاءِ السَّائِلَةِ وَ الْعُيُونِ الْبَاكِیَةِ وَ
الْبُطُونِ الْجَائِعَةِ وَ الشِّفَاهِ الذَّابِلَاتِ ١١

١٢. السَّلَامُ عَلَى مَنْ بَدَنَهُ فِي كَرْبَلَا مُقْطَعٌ ، ثَرَكِ إِرْبَا إِرْبَا وَ رَأْسُهُ كَلَّمَ
وَ قَرَأَ الْقُرْآنَ عَلَى الْقَنَاءِ وَ دُورَ فِي الْبُلْدَانِ وَ ضُرِبَ بِالْأَخْجَارِ ١٢
١٣. السَّلَامُ عَلَى مَنْ سُرِقَ لِبَاسُ حَزْبِهِ وَ مَالُهُ وَ اِطْفَالُهُ وَ أَعْضَاءُ
بَدَنِهِ وَ ثَرَكِ عَلَى الْأَرْضِ عُرْيَانًا إِرْبَا إِرْبَا ١٣

١٤. السَّلَامُ عَلَى الْمَمْنُوعِ مِنَ الدَّفْنِ ، الَّذِي تَعَشَّهَ الْعَيْدَانِ وَ
كَافُورُهُ تُرَابُ حَوَاسِرِ الْقُرْسَانِ وَ قَبْرُهُ فِي قَلْبِ مَنْ وَالَاهُ فَأَنَا أَضْرِبُ
عَلَى صَدْرِي لِأَنَّ صَدْرُ مُجِيبِهِ بَابُهُ ١٤

... بستند و از ضربت نیزه‌ها شهید شد، کسی که از پشت سر سر او را بریدند و اعضای او را قطعه قطعه کردند و لباسهای او را غارت کردند و خیمه‌های او را آتش زدند و رنج و مصیبت و سختی او شدید شد و بلای او بزرگ شد و کسی به حال او رحم نکرد و تشنه کشته شد و حتی نعلین او ربوده شد و بر خاک گرم افکنده شد، حسینی که شبانه روز ملائکه‌ی آسمان و زمین بر او گریه میکنند

۱۱. سلام بر حسینی که خونش در راه محبت خدا و رسول او ریخته شد و حرمش را دشمنان حلال نمودند، سلام بر صورتهایی که به خاک مالیده شد و سلام بر دستانی که قطع شدند و بر سرهایی که به نیزه رفت و بر دهانها و لبهای خشکیده و سلام بر بدنهایی که خرد شدند و سلام بر سینه‌هایی که اسبها آنها را پایمال کردند و سلام بر پهلوهایی که شکسته شد و سلام بر بدنهای عربانی که در بیان رها شد و سلام بر بدنهایی که کهنه شد و سلام بر اعضای قطعه قطعه شده و سلام بر خونهای ریخته شده و سلام بر چشمهای گریان و سلام بر شکمهای گرسنه و سلام بر لبهای خشک و ترک خورده

۱۲. سلام کسیکه بدن شریف او در کربلا قطعه قطعه شده و تکه تکه رهایش کردند ، و سر بریده‌اش قرآن خواند و با سنگ به سر بریده‌اش زدند و در شهرها گرداندنش

۱۳. سلام بر کسیکه لباس جنگ و مال و فرزندان و اعضای بدنش را دزدید و برهنه و پاره پاره بر زمین رهایش کردند و دفنش نکردند .

۱۴. سلام بر آن کسیکه از دفن منع شده است و بدنش را با نیزه تشییع نمودند و کافورش خاک پای اسبان بود ، و قبرش در دل پیروان اوست، پس من به سینه میزنم زیرا سینه‌ی محبین او درب خانه‌ی اوست.

١٥. السَّلَامُ عَلَى مَنْ اسْتُبِيحَ دَمُهُ فَذُبِحَ كَمَا يُذْبَحُ الْكَبْشُ

١٦. السَّلَامُ عَلَى مَنْ قَذِيَ مُهَجَّتُهُ فِي اللَّهِ فَزَارَهُ اللَّهُ

١٧. السَّلَامُ عَلَى مَنْ اخْتُرِقَ قَلْبُهُ قَبْلَ قَتْلِهِ يَا مَذْبُوحَ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَأَيْتَ مَقْتَلَ أَوْلَادِكَ وَ أَصْحَابِكَ وَ إِخْوَانِكَ يَا ذِيحِ اللَّهِ السَّلَامُ

عَلَى قَلْبِكَ ١٧

١٨. السَّلَامُ عَلَى مَنْ بَكَى مِنْ شِدَّةِ مُصِيبَتِهِ فَرَسَهُ ذُو الْجَنَاحِ

١٩. السَّلَامُ عَلَى الرَّاسِ الَّذِي فَوْقَ الْقَنَاتِ قَرِئَ الْقُرْآنُ وَ تَلَى: «إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى» وَ قَالَ الرَّاسُ بِلَا جُسْهٍ: «أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا» يَا مَظْلُومَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَعْجَبُ الْعَجَائِبِ وَ تَلَى «ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَسَاءُوا السَّوْأَى أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ» وَ قَالَ عَلَى رَأْسِ الْقَنَاطَةِ «اللَّهُ أَكْبَرُ» وَ تَلَى «وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ وَ تَلَى فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» وَ تَلَى «وَ لَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ» وَ نَطَقَ فِي دَيْرِ النُّصْرَانِي وَ قَالَ الرَّاسُ : «أَنَا الْمَظْلُومُ ، أَنَا الْمَقْتُولُ ، أَنَا الْمَهْمُومُ وَ أَنَا الْمَغْمُومُ ...

۱۵. سلام بر حسینی که خورش را مباح کردند و او را مانند
گوسفند سر بریدند

۱۶. سلام بر کسی که در راه خدا خون داخل قلبش را هدیه نمود و خدا او
را زیارت میکند

۱۷. سلام بر حسینی که قلبش را قبل از قتلش به آتش کشیدند ، ای ذبح
شده شهادت میدهم یکی از مصیبت‌های تو که قلبت را آتش زد این بود که
شهادت اولاد و اصحاب را دیدی ای ذبح شده در راه خدا سلام بر قلبت
۱۸. سلام بر کسی که از شدت مصیبت او اسبش ذوالجناح بر او گریه
نمود

۱۹. سلام بر سر بریده‌ای که در روی نیزه قرآن خواند و این آیات را تلاوت
نمود : آنان جوان مردانی بودند که به پروردگار خود ایمان آوردند و خداوند بر
ایمان آنان افزود و سر بدون بدن بعد از شهادت فرمود: آیا گمان میکنید
اصحاب کهف و رقیم آیات عجیب خداوند هستند ای مظلوم شهادت میدهم تو
از همه‌ی امور عجیب‌تر هستی و بر روی نیزه فرمود: الله اکبر و فرمود:
به زودی کسانی که ظلم کردند میفهمند که به کجا رهسپار هستند و تلاوت
فرمود : خداوند به زودی تو را از شر آنان کفایت میکند و او شنوا و عالم
میباشد و تلاوت فرمود : و مپندارید خداوند از عمل ظالمان غافل میباشد
بلکه آنان را فرصت داده تا روزی که چشمها در آن روز خیره و نگران است
و در دیر نصرانی به سخن درآمد و فرمود من مظلوم هستم ، من مقتول هستم
من غم دیده هستم من مصیبت دیده هستم ...

... وَأَنَا الَّذِي بِسَيْفِ الْعُدْوَانِ وَالظُّلْمِ قُتِلْتُ ، أَنَا الَّذِي يَحْزِبُ

أَهْلِي الْغِيِّ ظَلِمْتُ» وَهُوَ اعْظَمُ آيَاتِ اللَّهِ وَهُوَ سَنَدُ الْقُرْآنِ ١٩

٢٠. السَّلَامُ عَلَى مَنْ قَالَتْ أُمُّهُ « يَا بَنِي قَتْلُوكَ وَمَا عَرَفُوكَ وَمِنْ

شُرْبِ الْمَاءِ مَنَعُوكَ » وَالْمَاءُ صِدَاقُ أُمِّهِ ٢٠

٢١. السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الَّذِي دَاسُوهُ بِخَوَافِرِ خَيْلِهِمْ حَتَّى رَضُّوا

صَدْرَهُ وَظَهْرَهُ ٢١

٢٢. السَّلَامُ عَلَى الْمَذْبُوحِ مِنَ الْقَفَا بَعْدَ أَنْ أَبِي السِّكِّينِ مِنَ

الْجَنْحِ وَأَشْهَدُ أَنَّهُ ذُبِحَ عَظِيمٌ ٢٢

٢٣. السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ الَّذِي قُتِلَ بَلْ ذُبِحَ بَلْ نُحِرَ وَلَمْ يَدْفَنْ

لِأَنَّ قَاتِلِيهِمْ يَعْتَقِدُونَ بِأَنَّهُ لَيْسَ بِمُسْلِمٍ وَلَا حُرْمَةً لَهُ وَلَا أَهْلًا وَ

يَدْفَنُونَ قَتْلَاهُمْ ٢٣

٢٤. السَّلَامُ عَلَى مَنْ ذُبِحَ عَطْشَانًا جَائِعًا الَّذِي هُوَ الْمَنْحُورُ وَأَثَرُ

الْعَطْشِ فِي أَرْبَعَةِ أَعْضَاءٍ مِنْ بَدَنِهِ الشِّفَاءُ حَيْثُ اسْتَحَالَتْ شِفَاتُهُ

إِلَى خَشَبَتَيْنِ اللَّسَانِ وَقَدْ انْشَقَّ مِنْ أَثَرِ الظَّمَاءِ الْعَيْنَانِ حَتَّى أَنَّهُ

كَانَ يَرَى مَا يُشْبِهُ الدُّخَانَ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ الْكَبِدَ وَقَدْ قَالَ لَقَدْ

نَشَفْتُ كِبِدِي مِنَ الظَّمَاءِ ٢٤

... من کسی هستم که با شمشیر دشمنان به ظلم و عداوت کشته شدم من کسی هستم که در جنگ ظالمانه کشته شدم و او اعظم آیات قرآن و سند قرآن است .

۲۰. سلام بر حسین شهیدی که مادرش به او فرمود: ای فرزند کوچک من تو را کشتند و از جرعه‌ای آب منع کردند در حالی که آب مهریه‌ی مادرش بود .

۲۱. سلام بر حسینی که بعد از کشته شدنش اسب سواران او را لگد کوب نمودند و تمام استخوانهای سینه و پشت او را خرد نمودند.

۲۲. سلام بر ذبح شده‌ای که زمانی که خنجر گلو را نبرید سرش را از پشت بریدند و شهادت میدهم که او ذبح عظیم است .

۲۳. سلام بر امامی که کشته شد بلکه ذبح شد بلکه نحر شد و او را دفن نمودند زیرا قاتلانش اعتقاد داشتند که او مسلمان نیست و هیچ حرمتی برای او و اهلش نیست و در عین حال کشته‌های خود را دفن نمودند .

۲۴. سلام بر ذبح شده‌ای که تشنه و گرسنه به شهادت رسید حسینی که نحرش کردند و اثر عطش در چهار عضو او نمایان شد : عطش لبش را مانند چوب خشکیده کرده بود و زبان او از شدت تشنگی تکه تکه شده بود و عطش کاری کرده بود که او بین زمین و آسمان دود میدید و عطش کاری کرده بود که که فرمود جگرم از عطش خشکیده شده است.

٢٥. السَّلَامُ عَلَى الْمَاءِ الْعُطْشَانِ الَّذِي أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَرَاهُ قَتِيلًا وَ
بَنَاتِهِ أَسِيرًا وَ قَالَ فِي كَرْبَلَا « أُمَّا بَعْدُ فَأَنْسِبُونِي فَأَنْظُرُوا مَنْ أَنَا ثُمَّ
رَاجِعُوا أَنْفُسَكُمْ وَغَايِبُهَا فَأَنْظُرُوا هَلْ يُصْلِحْ لَكُمْ قَتْلِي وَاتِّهَاكَ
حُرْمَتِي أَلَسْتُ إِبْنَ نَبِيِّكُمْ؟ » ٢٥

٢٦. السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ الَّذِي بَنَى كَعْبَةَ وَ عَلَى إِبْنِهِ الْحُسَيْنِ الَّذِي
خَلَقَ كَرْبَلَا وَ آيْنَ كَعْبَةَ وَ آيْنَ كَرْبَلَا وَ الْكَعْبَةُ تَبْكِي لِكَرْبَلَا ٢٦

٢٧. السَّلَامُ عَلَى مَنْ كَانَ الصَّلَاةُ عِنْدَ قَبْرِهِ تَمَامًا لِأَنَّ مَنْ وَصَلَ
بِهِ وَصَلَ إِلَى وَطَنِهِ وَ هُوَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ وَ مَنْ كَانَ عَبْدًا لِلَّهِ كَانَ
وَلَدَهُ ٢٧

٢٨. السَّلَامُ عَلَى مَنْ كُلُّ يَوْمٍ يَوْمُهُ وَ كُلُّ أَرْضٍ أَرْضُهُ فَكُلُّ يَوْمٍ
غَاشُورًا وَ كُلُّ أَرْضٍ كَرْبَلَا فَقِي كُلِّ أَرْضٍ وَ يَوْمِ أَزُورُكَ يَا أَبَا عَبْدِ
اللَّهِ يَا أَبَا الْعُبُودِيَّةِ يَا أَبَا عَلِيٍّ الْأَصْغَرَ يَا أَبَا الْمُظْلُومِيَّةِ يَا أَبَا كُلِّ مَنْ
كَانَ عَبْدًا لِلَّهِ يَا مَنْ كُنْتُ لِعَبْدِ اللَّهِ إِبْنَ الْحَسَنِ بِمَنْزِلَةِ الْأَبِ يَا مَنْ
وُلِدَ لَكَ فِي غَاشُورًا وَلَدٌ فَاحْذَتْهُ فَذَبَحَ بِالسَّهْمِ فِي يَدَيْكَ يَا أَبَا
الشُّهَدَاءِ ٢٨

۲۵. سلام بر حسینی که آب عطشان است حسینی که خداوند اراده کرده بود او را کشته شده ببیند و و خاندان او را اسیر ببیند و او در کربلا به دشمنان خود فرمود به نسب من نگاه کنید و ببینید من چه کسی هستم ؟ و خودتان را سرزنش کنید : آیا کشتن و هتک حرمت من دلیلی دارد ؟ آیا من فرزند پیامبر شما نیستم ؟

۲۶. سلام بر ابراهیمی که کعبه را بنا نهاد و بر فرزندش حسین که کربلا را خلق نمود و کعبه کجا و کربلا کجا ؟ و کعبه بر کربلا گریه میکند.

۲۷. سلام بر حسینی که نماز در نزد مرقد او کامل است زیرا کسی که به او برسد به وطنش رسیده است و او پدر عبودیت است و کسی که بنده خداست در حقیقت فرزند اوست .

۲۸. سلام بر حسینی که هر روز روزش و هر زمین مکان اوست پس هر زمان عاشورا و هر مکان کربلاست ، پس در هر روز و هر مکان تو را زیارت میکنم، یا ابا عبد الله ای پدر عبودیت ای پدر علی اصغر ای پدر مظلومیت ای پدر هر کس که خدا را عبادت کرده ای کسی که برای عبد الله ابن الحسن به منزله ای پدر بودی ای کسی که برای تو فرزندتی در روز عاشورا به دنیا آمد پس او را گرفتی پس در جا او را با تیر ذبح نمودند ای پدر تمامی شهداء .

٢٩. السَّلَامُ عَلَى أَعْضَائِكَ الْمَقْطَعِ يَا مَقْطَعَ الْأَعْضَاءِ فَصِرْتَ لِرَبِّ

لِرَبِّ كَسْبَحَةٍ مُمَرَّقَةٍ ٢٩

٣٠. سَلَامٌ عَلَى الْبَاكِينَ عَلَى الْحُسَيْنِ وَوَيْلٌ لِأُمَّةٍ لَمْ يَتَّكِ عَلَى
الْحُسَيْنِ وَ لَمْ يَنْصُرْهُ وَ مَنْ لَمْ يَتَّكِ عَلَى الْحُسَيْنِ مَيِّتٌ بَيْنَ الْأَخْيَاءِ

بَطْنُ الْأَرْضِ أُولَى مِنْ ظَهْرِهَا ٣٠

٣١. سَلَامٌ عَلَى رَسُولِ الْقَيْصَرِ الَّذِي أَمَرَ بِقَتْلِهِ بَعْدَ أَنْ نَطَقَ
بِالشَّهَادَتَيْنِ فَسَمِعَ الْحَاضِرُونَ رَأْسَ الْحُسَيْنِ يَقُولُ « لَا حَوْلَ وَلَا

قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ » ٣١

٣٢. سَلَامٌ عَلَى نَاقَةٍ تَمُودَ وَ مَا أَقُولُ فِي مَدْحِ ذَوَالْجَنَاحِ سَلَامٌ
عَلَى كَلْبِ أَصْحَابِ الْكَهْفِ الَّذِي هُوَ مِنْ أَصْحَابِ أَصْحَابِ الْكَهْفِ وَ
مَا أَقُولُ فِي عَظْمَةِ فَرَسِ الْحُسَيْنِ الَّذِي هُوَ اسْتَشْهَدَ مَعَ مَوْلَاهُ وَ
قَالَ بَعْدَ شَهَادَةِ مَوْلَاهُ الظَّلِيمِ الظَّلِيمِ وَ حَرَبَ عَلَى أَعْدَاءِ مَوْلَاهُ
حَتَّى شَهِدَ ، أَقْبَلَ فَرَسَ الْحُسَيْنِ حَتَّى لَطَخَ عَرَفَهُ وَ نَاصِيَّتَهُ بِدَمِ
الْحُسَيْنِ وَ يَرْكُضُ وَ يَضْهَلُ ، فَسَمِعَ بَنَاتُ النَّبِيِّ صَهِيلَهُ ، فَخَرَجْنَ

فَإِذَا الْفَرَسُ بِلَا زَاكِبَ ، فَعَرَفْنَ أَنَّ حُسَيْنًا قَدْ قُتِلَ ٣٢

٣٣. السَّلَامُ عَلَى مَنْ يُرْبِقُ دَمَهُ فِي كَرْبَلَا مُوَافَقَةً لِدَمِ الْحُسَيْنِ ٣٣

۲۹. سلام بر اعضاء جدا شده‌ی تو که اعضای جدا شده‌ی تو قطعه قطعه شد و تو را تکه تکه کردند مانند تسبیح پاره شده.

۳۰. سلام بر گریه کنندگان بر حسین و وای بر امتی که بر حسین گریه نکردند و او را یاری ننمود و کسی که بر حسین گریه نکند مرده‌ای است در بین زندگان و زیر زمین برای او بهتر از روی زمین است.

۳۱. سلام بر نماینده‌ی قیصر روم که زمانی که جریان سر بریده را دید شهادتین گفت و اسلام آورد پس تمامی حاضرین شنیدند سر بریده به صدا درآمد و فرمود: لا حول ولا قوّة إلا بالله.

۳۲. سلام بر ناقله‌ی حضرت ثمود پس چه گویم در مدح اسب امام حسین ع ذوالجناح ، سلام بر سگ اصحاب کهف که او از همراهان اصحاب کهف بود ، پس در عظمت اسب امام حسین ع ذوالجناح چه گویم اسبی که در راه امام حسین ع شهید شد و بعد از شهادت امام حسین ع فریاد میزد الظلیمة الظلیمة و با دشمنان امام حسین ع جنگید تا به شهادت رسید ، اسب امام حسین ع آمد و سر و موهای خود را با خون امام حسین ع رنگین نمود و به سمت خیمه‌ها دوید و صیحه میزد پس دختران و اهل خیمه صدای ذوالجناح را شنیدند و از خیمه خارج شدند و دیدند اسب بدون امام حسین ع است و فهمیدند که حسین ع کشته شده است .

۳۳. سلام بر کسی که در کربلا خونسش برای موافقت با خون امام حسین ع ریخته شد

٣٤. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى كَرِيلَا وَ هِيَ الْبُقْعَةُ الَّتِي كَلَّمَ اللَّهُ فِيهَا مُوسَى

بَنَ عِمْرَانَ ، وَ نَاجَى نُوحًا فِيهَا ، وَ هِيَ أَكْرَمُ أَرْضِ اللَّهِ ٣٤

٣٥. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى زُؤَارِ الْحُسَيْنِ إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَادَى مُنَادٍ :

« أَيْنَ زُؤَارِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ؟ » ٣٥

٣٦. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ يَا ذَبِيحَ اللَّهِ ٣٦

٣٧. يَا ذَبِيحًا مِنَ الْقَفَا: لِمَاذَا وَعَدُوكَ وَ تَقْضُوا عَهْدَكَ وَ تَتَقَبَّؤُوا

وَ أُسْرِجُوا وَ قَالُوا إِنَّ الْحُسَيْنَ خَرَجَ مِنْ دِهْنِ جَدِّهِ فَدَمُهُ هَدَرٌ وَ

هُوَ خَارِجِيٌّ؟ لِمَاذَا قَتَلُوكَ بَلْ ذَبَحُوكَ بَلْ نَحَرُوكَ جَائِعًا عَطْشَانًا

وَ لَمْ يَدْفِنُوكَ؟ لِمَاذَا وَطَّئُوا بَدَنَكَ بِالْحِجِلِ؟ لِمَاذَا جَرَّدُوكَ وَ

سَرَقُوا أَلْبِسَتَكَ وَ تَرَكُوكَ غُرْيَانًا؟ لِمَاذَا صَرَبُوا بَدَنَكَ بِالْعَصَا بَعْدَ

قَتْلِكَ؟ لِمَاذَا قَتَلُوكَ قُرْبَةً إِلَى اللَّهِ؟ لِمَاذَا قَتَلُوكَ الَّذِينَ ادَّعَوْا

الْإِسْلَامَ وَ هُمْ ضَائِمُونَ يُصَلُّونَ؟ لِمَاذَا قَطَعُوا رَأْسَكَ وَ فَرَّقُوا بَيْنَ

رَأْسِكَ وَ بَدَنِكَ؟ لِمَاذَا قَطَعُوا رَأْسَكَ مِنَ الْقَفَا بِأَثْنَيْ عَشَرَ-

صَرَبَاتٍ فَأَنْكَسَرَ عِظَامُ عُنُقِكَ؟ لِمَاذَا وَضَعُوا رَأْسَكَ عَلَى الْقَنَاقَةِ وَ

قَالُوا هَذَا رَأْسُ خَارِجِيٍّ وَ أَنْتَ قَرَأْتَ الْقُرْآنَ عَلَى الْقَنَاقَةِ؟ لِمَاذَا

صَرَبُوا رَأْسَكَ بِالْحِجَارَةِ؟ لِمَاذَا أَدْخَلُوا رَأْسَكَ فِي الثُّنُورِ؟ ...

۳۴. سلام خدا بر کربلا، آن مکانی که خداوند با موسی بن عمران در آن صحبت کرد و نوح را در آن نجات داد، و کربلا با کرامت‌ترین زمین خداست.

۳۵. سلام الله بر زائران امام حسین هنگامی که قیامت فرا رسد ، ندآگری فریاد می‌زند: کجا هستند زائران حسین بن علی ؟

۳۶. سلام بر تو ای خون خدا ای کسی که در راه خدا ذبح شدی

۳۷. ای ذبح شده از پشت سر: چرا به تو وعده داند ولی خلف وعده کرده و در عوض نقاب زدند و اسبان‌شان را آماده کردند و گفتند که حسین از دین جدش خارج شد و خونس هدر است و از مسلمانان نیست و خارجی است ؟ چرا تو را کشتند بلکه ذبحت کردند بلکه نحر ت کردند تشنه و گرسنه و دفنت نکردند ؟ چرا بدنت را با اسب لگدمال کردند ؟ چرا تو را برهنه کردند و کهنه پیراهنت را دزدیدند ؟ چرا بعد از کشتن جسدت را با عصا زدند ؟ چرا تو را قرۃ الی الله کشتند تا به خدا نزدیک شوند ؟ چرا کسانی که مدعی اسلام بودند تو را کشتند در حالی که روزه می‌گرفتند و نماز می‌خواندند ؟ چرا سرت را جدا کردند و بین سر و بدنت جدایی انداختند ؟ چرا با دوازه ضربه سرت را از پشت سرت جدا کردند و استخوان های گردنت را شکستند ؟ چرا سرت را روی نیزه زدند و گفتند این سر خارجی و غیر مسلمان است در حالی که روی نیزه قرآن می‌خواندی ، چرا به سرت سنگ زدند ؟ چرا سرت را در تنور گذاشتند ؟ ...

...لِمَاذَا وَضَعُوا رَأْسَكَ فِي الطُّشْتِ وَ شَرَبُوا الْخَمْرَ حَوْلَ رَأْسِكَ ؟
لِمَاذَا ضَرَبُوا ثَنَائِيَاكَ بِالْقَضِيبِ ؟ لِمَاذَا فَرَّقُوا بَيْنَ رَأْسِكَ وَ بَدَنِكَ وَ
طَافُوا بِرَأْسِكَ ؟ لِمَاذَا أَخْرَجُوا عَلَيَّ الْأَصْغَرَ مِنْ مَرْقَدِهِ وَ قَطَعُوا
رَأْسَهُ وَ وَضَعُوا عَلَى الْقَنَآةِ ؟ لِمَاذَا لَمْ يَزَحْمُوكَ إِذْ قُلْتَ مُتُّوا عَلَى ابْنِ
الْمُصْطَفَى فَازَحَمُوا هَذَا الطِّفْلَ وَ عَلَيَّ الْأَصْغَرَ عَلَى يَدَيْكَ ٣٧

٣٨. يَا شَيْبَ الْحَضِيبِ لِمَاذَا رَمَيْتَ دَمَ عَلِيٍّ الْأَصْغَرَ إِلَى السَّمَاءِ ؟
لِمَاذَا مَا حَمَلْتَ جُمَّةَ الْعَبَّاسِ إِلَى الْخِيَامِ ؟ كَيْفَ حَمَلْتَ جُمَّةَ عَلِيٍّ
الَّذِي ضَارَ إِرْبًا إِرْبًا إِلَى الْخِيَامِ ؟ مَا قُلْتَ لِابْنَتِكَ فِي خَرَابَةِ الشَّامِ ؟
لِمَاذَا قُلْتَ الْآنَ ائْتَسِرْ ظَهْرِي وَ انْقَطِعْ رَجَائِي وَ قُلْتَ حِيلَتِي ؟
لِمَاذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ عَلَى رَأْسِ الْقَنَآةِ ؟ لِمَاذَا لَمْ يُودَّنْ جَيْشُ الْمَلَائِكَةِ
وَ الْجِنِّ لِضَرْبِكَ ؟ ٣٨

٣٩. يَا شَهِيدَ وَ ابْنُ الشَّهِيدِ وَ ابْنُ الشَّهِيدَةِ وَ جَدُّكَ شَهِيدَ وَ
عَمُّكَ شَهِيدَ ، أَبُو الشُّهَدَاءِ ، خَالُ الشُّهَدَاءِ ، عَمُّ الشُّهَدَاءِ ، سَيِّدُ
الشُّهَدَاءِ ، أَمَامُ الشُّهَدَاءِ ، عَبْدُ الشَّهِيدِ ، شَاهِدُ الشُّهَدَاءِ ، يَا شَاهِدًا
عَلَى الْخَلَائِقِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ مِنَ الْأَزَلِ إِلَى الْأَبَدِ قُتِلْتَ وَ
قَدْ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ أَنْ يُقْتَلَ الْكِلَابُ بِمِثْلِهِ وَ قَدْ قُتِلْتَ بِالسَّيْفِ ..

... چرا سرت را در طشت گذاشتند و دور سرت شراب خوردند؟
چرا با چوب به دندانهایت زدند؟ چرا سرت را از بدنت جدا کردند و
سرت را در شهرها گرداند؟ چرا به تو رحم نکردند و به علی اصغر آب
ندادند زمانی که فرمودی بر پسر محمد مصطفی منت گذارید به این
طفل رحم کنید و علی اصغر بر روی دستان تو بود .

۳۸. ای محاسن خونی : چرا خون علی را به آسمان پرت نمودی
؟ چرا بدن عباس را به خیام برنگرداندی ؟ چگونه بدن اربا
اربای علی اکبر را به خیمه آوردی ؟ به دخترت درون خرابه چه
گفتی ؟ برای چه گفتی الان کرم شکست و امیدم نا امید
شد؟ برای چه بر روی نیزه قرآن خواندی ؟ چرا به لشکر
ملائکه و جن اذن جنگ ندادی ؟

۳۹. ای شهید، فرزند شهید ، که پدر و مادرت شهید شدند، جدت
شهید و عمویت شهید، ای پدر شهدا، ای دایی شهدا، ای عموی
شهدا، ای آقا و سرور شهدا، ای بندهی شهید، ای شاهد بر تمامی
شهدا، ای شاهد بر تمامی خلایق از اولین تا آخرین از ازل تا به ابد،
تو را کشتند در حالی که پیامبر نهی کرده بود که سگی را آنگونه
بکشند و تو را با شمشیر و نیزه و سنگ و چوب و عصا کشتند ،
ای ذبح شده در راه خدا شهادت میدهم تو را مانند گوسفند کشتند
تشنه و گرسنه ...

وَالسِّنَانِ وَالْحِجَارَةِ وَالْخَشَبِ وَالْعَصَا ، قَتْلُوكَ عَطَشَانًا جَائِعًا
وَلَمْ يَزْحَمُوكَ يَفْرَحُونَ وَ يَزْقُصُونَ وَ يَطْعَمُونَ وَ يَشْرِبُونَ الْخَمْرَ ۝ ٣٩
٤٠. قَتَلْتُ بَلْ دُخِثَتْ بَلْ نُحِزَتْ عَطَشَانًا جَائِعًا، فِرْقَةٌ بِالسُّيُوفِ،
فِرْقَةٌ بِالسِّنَانِ، فِرْقَةٌ بِالْحَجَرِ، فِرْقَةٌ بِالْخَشَبِ، فِرْقَةٌ بِالْعَصَا، فِرْقَةٌ
بِالنَّارِ، فِرْقَةٌ لِطَلَبِ الدُّنْيَا، فِرْقَةٌ قُرْبَةً إِلَى اللَّهِ، فِرْقَةٌ لِإِطَاعَةِ يَزِيدَ،
فِرْقَةٌ لِيُبْغِضَ أَبِيكَ، فِرْقَةٌ لِخَوْفِ الْمَوْتِ وَ السَّجْنِ وَ قَطْعِ بَيْتِ
الْمَالِ، فِرْقَةٌ حَسَدًا، فِرْقَةٌ جَهْلًا ، فِرْقَةٌ عَدَاوَةً ، فِرْقَةٌ تَكَبُّرًا ، فِرْقَةٌ
طَمَعًا لِلْغَنِيَّةِ، رَضِيعٌ دُبْحٌ، شَابٌ ضَارٌّ إِرْبًا إِرْبًا، طِفْلٌ يُنَجَّرُ،
رَأْسٌ عَلَى الْقَنَاءِ ، جِسْمٌ مُقَطَّعُ الْأَعْضَاءِ وَ أَعْضَائُهُ مُقَطَّعٌ، جِسْمٌ
مُغْسَلٌ بِدَمِهِ، خَيْلٌ وَطِئُوا جِسْمًا شَرِيفًا، أُذُنٌ خُرِقَ، أَطْفَالٌ ضُرِبَ
بَلْ قُرِعَ بِالسُّوْطِ، مَرِيضٌ أَسِيرٌ، يَدٌ يُغْلَقُ عَلَى الْعُنُقِ، نَارٌ سَقَطَ
عَلَى رَأْسِ أَسِيرٍ، أَسِيرٌ فِي سَوْقِ الْعَبِيدِ، نِسَاءٌ بَارِزَاتٌ عَلَى أَقْتَابِ
الْجُمَالِ، بِنْتُ أَسِيرٍ طَلَبَهَا فَاسِقٌ، سَكْرَانٌ فِي طَلَبِ الْغَنِيَّةِ مِنْ
الْبَنَاتِ وَ النِّسَاءِ، خَيْمَةٌ أُحْرِقَ، شَفَّةٌ ضُرِبَ بَلْ قُرِعَ بِالْقَضِيبِ،
رَأْسٌ غُلِقَ فِي لُبِّ فَرَسٍ، أُمَةٌ يَفْرَحُونَ وَ يَضْحَكُونَ وَ يَزْقُصُونَ
عَلَى عِبَرَاتِ الْيَتَامَى، يَتِيمٌ جَائِعٌ عَطَشَانٌ ...

... به تو رحم نکردند و شادی میکردند و میرقصیدند و طعام پخش میکردند و شراب میخوردند.

۴۰. تو کشته شدی، بلکه ذبح شدی، بلکه نحر شدی، تشنه و گرسنه، گروهی با شمشیر، گروهی با نیزه، گروهی با سنگها، گروهی با چوبها، گروهی با عصا، گروهی با آتش، گروهی برای رسیدن به دنیا، گروهی برای نزدیک شدن به خدا، گروهی برای اطاعت یزید، گروهی برای دشمنی با پدرت علی، گروهی برای ترس از مرگ و زندان و قطع بیت المال، گروهی بخاطر حسد، گروهی از روی جمل، گروهی از روی دشمنی، گروهی بخاطر تکبر، گروهی بخاطر طمع غنیمت جنگی، شیرخواری ذبح شد، جوانی اربا اربا و تکه تکه شد، طفلی سنگ باران شد، سری به روی نیزه، طفلی آتش گرفت، جسمی قطعه قطعه شد و اعضای جدا شدهی او نیز قطعه قطعه شد، بدنی که با خونس غسل داده شد، اسبها بدن شریف را زیر پا لگد کوب کردند، گوشی پاره شد، پچههایی که با شلاق زده بلکه کوبیده شدند، بیماری اسیر، دستی که به گردن زنجیر شد، آتش بر سر زندانی افتاد، اسیر را در بازار برده فروشان آوردند، زنان بدون پوشیه بر شتران بی جهاز، دختری اسیری را که فاسقی برای کنیزی درخواست نمود، مست شدهای که به دنبال غنیمت از دختران و زنان بود، خیمه‌ای آتش گرفت، لبی با چوب زده بلکه کوبیده شد، سری بر گردن اسب آویزان، ملتی که بر اشک چشم یتیمان شادی میکردند و میخندد و میرقصیدند، یتیمی گرسنه و تشنه، مشکی پاره ...

...مَشْكٌ خُرِقَ ، فَارِسٌ يَدَاهُ الْمُقْطُوعَتَانِ وَ سَهْمٌ فِي عَيْنِهِ وَ ضَرْبٌ
 عَمُودٌ فِي رَأْسِهِ وَ سَقَطَ مِنْ فَرَسِهِ بِالْوَجْهِ عَلَى الْأَرْضِ ، سِهَامٌ فِي
 بَدَنِ كَالْقَنْفِذِ ، أُخْتُ قَبِلَتْ أَوْدَاجَ الْمُقْطَعَةِ ، رَأْسٌ نُورَانِيٌّ فِي الثُّنُورِ
 الظُّلُمَانِي ، رَأْسٌ مُتَكَلِّمٌ بِلَا بَدَنٍ ، بَدَنٌ مُتَكَلِّمٌ بِلَا رَأْسٍ ، مُتَكَلِّمٌ بِلَا
 رَأْسٍ وَ لَا بَدَنٍ ، يَدٌ كَاتِبٌ بِلَا بَدَنٍ ، أُمٌّ نَاطِرَةٌ إِلَى ذَبْحِ ابْنِهِ مِنْ
 الْقَفَا عَطْشَانًا وَ الْمَاءُ صِدَاقُهَا ، سَنَدُ الْقُرْآنِ عَلَى الْقَنَاقَةِ قَرِئَ الْقُرْآنُ
 وَ هُوَ مُعَرِّقٌ ، بَحْرٌ عَطْشَانٌ وَ كَهَّارٌ يُكَبِّرُ إِذَا قُتِلَ الْقُرْآنُ ، طِفْلٌ
 مفقود ، وَجَدَ مَحْرُوقٌ ، يَتِيمَةٌ فِي الْخَرَابَةِ ، رَأْسٌ فِي يَدَيْهَا ٢٠

٢١. قَتَلُوكَ وَ هُمْ يَفْرَحُونَ وَ مَاتَ قِرْدَةٌ وَ هُمْ يَتَكَوَّنُونَ وَ يَحْزَنُونَ
 وَيَلْ لَأُمَّةٍ سَأَلُوا عَنْ حُرْمَةِ دَمٍ بَعُوضَةٍ وَ هُمْ قَتَلُوكَ يَا ذَبِيحَ اللَّهِ ٢١
 ٢٢. يَا مَنْ ضَرَبَ اثْنِي عَشَرَ ضَرْبَةً مِنَ الْقَفَا فَانْكَسَرَ عِظَامُ

عُنُقِكَ ٢٢

٢٣. يَا مَنْ اسْتَمَعَ مَا جَرَى فِي كَرْبَلَا حَتَّى عَلَى الْعِزَاءِ عَلَى مَنْ
 ضَرَبَ بِالْعِصَا ، حَتَّى عَلَى الْبَكَاءِ عَلَى مَنْ رَفَعَ رَأْسَهُ عَلَى الْقَنَاقَةِ ،
 حَتَّى عَلَى الْعِزَاءِ عَلَى مَنْ ذُبِحَ مِنَ الْقَفَا ، حَتَّى عَلَى الْعِزَاءِ فِي كُلِّ
 مَكَانٍ وَ زَمَانٍ ٢٣

٢٤. عَزِيزٌ عَلَى قَتْلِكَ بَلْ دُبِحْتَ بَلْ نُحِزْتَ عَطْشَانًا جَائِعًا...

...اسب سواری که دو دستش قطع است و در چشمش تیر و بر سرش عمود آهنین زدند و از اسبش با صورت به زمین افتاد ، تیرها بر بدنی مانند جوجه تیغی ، خواهری که رگهای بریده را بوسید ، سر نورانی در تنور ظلمانی ، سری که بدون بدن صحبت میکند ، بدنی که بدون سر صحبت میکند ، صحبت کننده‌ای که نه سر دارد و نه بدن ، دستی که بدون بدن مینویسد ، مادری که نگاه میکند به فرزندش که از پشت سر ذبحش میکند در حالی که عطشان است و آب مهریه‌اش است ، سند قرآن بر روی نیزه قرآن میخواند در حالی که پاره پاره شده است ، اقیانوس بی کران تشنه ، کفاری که هنگام کشته شدن قرآن تکبیر میگفتند، طفلی گم شده ، پیدا شد آتش گرفته ، یتیمی در خرابه ، سری در دستانش.

۴۱. تو را کشتند در حالی که شادی میکردند و میمونی مرد و آنها گریه میکردند و ناراحت بودند، وای بر امتی که از خون پشه سوال میکردند ولی تو را کشتند، ای ذبح شده در راه خدا.

۴۲. ای کسیکه با دوازده ضربه از پشت سر زده شدی و استخوانهای گردن تو شکست .

۴۳. ای کسی که شنیدی در کربلا چه اتفاق افتاده بشتاب به سوی عزاداری بر حسینی که بعد از شهادتش پیر مردها بر بدن او را با عصا زدند ، بشتاب برای گریه بر کسی که سرش به روی نیزه رفت ، بشتاب برای عزاداری بر کسی که از پشت سر ذبح شد ، بشتاب برای عزا در هر مکان و هر زمانی ۴۴. بر من سخت است که تو کشته بلکه ذبح بلکه نحر شدی تشنه و گرسنه ، بر من سخت است که تو تشنه بودی و حتی حیوانات وحشی سیراب بودند و آب مهریه‌ی مادرت بود.

... عَزِيزٌ عَلَى كُنْت عَطْشَانَا وَ يَشْرِبُ الْمَاءَ حَتَّى السَّبَاغُ وَ

الْوَحُوشُ وَ الْمَاءُ صِدَاقُ أُمِّكَ ٢٢

٢٥. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَلَبَ لِيَأْسَ الْحُسَيْنِ وَ تَرَكَهُ غُرِيَانَا وَ لَعَنَ
اللَّهُ مَنْ سَرَقَ سَرَايِلَكَ يَا شَيْبَ الْخَضِيبِ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَخَذَ
عِمَامَتَكَ يَا سَفِينَةَ النَّجَاةِ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَخَذَ تَعْلِيكَ يَا سَيِّدُ
الشُّهَدَاءِ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَخَذَ خَاتَمَكَ وَ قَطَعَ إصْبَعَكَ يَا شَافِعَ
يَوْمِ الْحِسَابِ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَخَذَ قَطِيفَتَكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ لَعَنَ
اللَّهُ مَنْ أَخَذَ دِرْعَكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الشَّهِيدَةِ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَخَذَ
سَيْفَكَ يَا مُقَطَّعَ الْأَعْضَاءِ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَمَلَ رَأْسَكَ عَلَى الْقَنَاءِ
يَا مُقَطَّعَ الْأَعْضَاءِ وَ وَيْلٌ عَلَى مَنْ ضَرَبَكَ بِالْعَصَا حَتَّى شَرِكَ فِي
دَمِكَ تَقَرُّباً إِلَى اللَّهِ ٢٥

٢٦. يَا مَنْ قِيلَ لَكَ إِنَّكَ خَرَجْتَ مِنْ دِينِ جَدِّكَ فَدَمُكَ هَدَرٌ ٢٦
٢٧. يَا مَنْ قُلْتَ « إِنِّي لَمْ أَخْرُجْ أَشْراً وَ لَا بَطْراً وَ لَا مُفْسِداً وَ لَا
ظَالِماً إِنَّمَا خَرَجْتُ لِطَلَبِ الْإِصْلَاحِ فِي أُمَّةٍ جَدِّي، أُرِيدُ أَنْ أَمُرَّ
بِالْمَعْرُوفِ وَ أَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أُسِيرُ بِسِيرَةِ جَدِّي وَ أَبِي عَلَيَّ ابْنِ
أَبِي طَالِبٍ » ٢٧

۴۵. لعنت خدا بر کسانی که لباس حسین را دزدیدند و او را برهنه رها کردند و خدا لعنت کند هر که لباس کهنه تو را دزدید ، ای کسی که ریش سفیدت با خونت رنگین شده بود و لعنت خدا بر کسی که عمامه‌ی تو را دزدید ای کشتی نجات و لعنت خدا بر کسی که نعلین تو را دزدید ای آقا و سرور شهیدان و خدا لعنت کند کسی را که انگشت تو را قطع کرد و انگشترت را دزدید ای شفاعت کننده‌ی روز قیامت و خدا لعنت کند کسی را که زیر انداز و اموال تو را غارت کرد ای فرزند رسول خدا و خدا لعنت کند کسی را که زره و سلاح جنگی تو را غنیمت برد ای فرزند فاطمه‌ی شهیده و خدا لعنت کند کسی را که شمشیر تو را دزدید ای قطعه قطعه شده و خدا لعنت کند کسی را که سر تو را بر روی نیزه حمل نمود و وای بر کسی که تو را بعد از شهادت با عصا زد تا در خون تو شرکت کند و به خدا نزدیک شود.

۴۶. ای کسی که به تو گفته شد تو از دین جدت خارج شده‌ای و خونت هدر می‌باشد.

۴۷. ای کسی- که گفتی خروج و قیام من از روی سرکشی- و خوشگذرانی و فساد و ظلم نیست، تنها برای اصلاح در امت جدم قیام کردم و می‌خواهم امر به معروف کنم و از منکر بازدارم و به سیره‌ی جدم و پدرم علی بن ابیطالب عمل کنم.

٢٨. يَا مَنْ دُفِنَتْ تَحْتَ السُّيُوفِ وَ الرِّمَاحِ وَ الْأَخْجَارِ وَ حُدُودِ
فَرَسٍ وَ الْحَشَبِ وَ قُدُومِ الْأَعْدَاءِ ٢٨

٢٩. يَا مَنْ نُسِبَ إِلَيْكَ قَوْلُ إِنْ كَانَ دِهْنُ مُحَمَّدٍ لَمْ يَسْتَقِمَّ إِلَّا بِقَتْلِي
فِيَا سُّيُوفُ خُذْنِي ٢٩

٥٠. يَا مَنْ قُلْتَ « فَكَأَنَّ الدُّنْيَا لَمْ تَكُنْ وَ كَأَنَّ الْآخِرَةَ لَمْ تَزَلْ » ٥٠
٥١. يَا مَنْ قُلْتَ لِقَاسِمِ ابْنِ الْحَسَنِ « يَعْزُ وَ اللَّهُ عَلَى عَمِّكَ أَنْ
تَدْعُوهُ فَلَا يُجِيبُكَ أَوْ يُجِيبُكَ فَلَا يُعِينُكَ أَوْ يُعِينُكَ فَلَا يُغْنِي عَنْكَ،
بَعْدَ لِقَوْمٍ قَتَلُوكَ » ٥١

٥٢. يَا مَنْ قُلْتَ قَبْلَ قَطْعِ رَأْسِكَ « إِلَهِي رِضًا بِقَضَائِكَ وَ تَسْلِيمًا
لِأَمْرِكَ وَ لَا مَعْبُودَ سِوَاكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ » ٥٢
٥٣. يَا مَنْ كَلَّمْتَ وَ اتَّعَطْتَ بَعْدَ قَتْلِكَ وَ قَطْعِ رَأْسِكَ وَ تَفْرِيقِ
بَدَنِكَ ٥٣

٥٤. يَا مَنْ كَفَّنَكَ الرَّمْلُ السَّاقِي عَلَيْكَ وَ مَاءُ عُسْلِكَ الدَّمِ
الْجَارِي مِنْ وَرِيدِكَ ٥٤

٥٥. يَا مَنْ بَكَيْتَ عِنْدَ وِدَاعِ بَنِيكَ وَ عِنْدَ جُثَّةِ أَخِيكَ وَ عِنْدَ
وِدَاعِ قَاسِمٍ وَ بَعْدَ قَتْلِهِ وَ عِنْدَ وِدَاعِ عَلِيِّ الْأَكْبَرِ وَ بَعْدَ قَتْلِهِ ...

۴۸. ای کسیکه زیر شمشیرها و نیزها و سنگها و نعل اسبها و چوها و پای دشمنان دفن شدی.

۴۹. ای کسیکه به تو نسبت داده شده این جمله که اگر دین محمد جز با کشتن من برپا نمی شود، پس ای شمشیرها مرا دریابید .

۵۰. ای کسیکه گفتی گویا اصلا دنیا نبوده و گویا آخرت همیشه بوده است .

۵۱. ای کسیکه به قاسم بن الحسن گفتی به خدا به عمویت سخت است وقتی او را صدا می کنی و او به تو جواب نمی دهد یا جواب می دهد و کمکت نمی کند یا کمکت می کند ولی مشکل را بر طرف نمیاید، از رحمت خدا دور باشد مردمی که تو را کشتند.

۵۲. ای کسیکه پیش از بریده شدن سرت گفتی خدایا من راضی به قضای تو و تسلیم فرمان تو هستم و معبودی جز تو نیست ای یاور یاری خواهان .

۵۳. ای کسیکه بعد از کشته شدن و سر بریدن سخن گفتی و مردم را موعظه کردی.

۵۴. ای کسیکه گفت ریگ بیابان بود که بر بدنت ریخته شد و آب غسلت خونی بود که از رگهای گردنت جاری شده بود .

۵۵. ای کسیکه در وداع دخترت و بر سر بدن برادرت و در وداع قاسم و پس از کشته شدن او و در وداع علی اکبر ...

وَعَلَى رَأْسِ الْقَنَاءِ، يَا مَنْ بَكَى عَلَيْكَ كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا الْخَاسِرُونَ ٥٥

٥٦. يَا مَنْ بَكَى عَلَيْكَ آدَمُ وَ جِبْرِيلُ بُكَاءَ التَّكْلِى إِذْ قَالَ
جِبْرِيلُ «يُضَابُ بِمُصِيبَةٍ تَصْغُرُ عِنْدَهَا الْمَضَائِبُ يُقْتَلُ
عَطْشَانًا غَرِيبًا وَحِيدًا فَرِيدًا لَيْسَ لَهُ نَاصِرٌ وَلَا مُعِينٌ وَلَا
تَرَاهُ يَا آدَمُ وَ هُوَ يَقُولُ وَاعْطِشَاهُ وَاقِلَّةً نَاصِرَاهُ حَتَّى يَحُولَ
الْعَطَشُ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ السَّمَاءِ كَالدُّخَانِ فَلَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ إِلَّا
بِالسُّيُوفِ وَ شَرَبَ الْحُثُوفَ فَيَذْبَحُ ذَبْحَ الشَّاةِ مِنَ الْقَفَاهُ وَ
يَنْهَبُ رَحْلَهُ أَغْدَاؤُهُ وَ تُشَهَّرُ رُغُوسُهُمْ هُوَ وَ أَنْصَارُهُ فِي
الْبُلْدَانِ وَ مَعَهُمُ النِّسْوَانُ» ٥٦

٥٧. طُوبَى لِمَنْ بَكَى لِمُصِيبَةٍ مِنْ بَكَى عَلَيْهِ آدَمُ وَ حَوًّا وَ نُوحَ وَ
إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ مُوسَى وَ خِضَرَ وَ يَحْيَى وَ زَكَرِيَّا وَ سُلَيْمَانَ وَ
عِيسَى وَ جِبْرِيلَ وَ هُوَ عِبْرَةٌ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ ٥٧

٥٨. يَا مَنْ ذَكَرَ اللَّهُ مُصِيبَتَكَ لِمُوسَى فَقَالَ «صَغِيرُهُمْ يُمِيشُهُ
الْعَطَشُ وَ كَبِيرُهُمْ جِلْدُهُ مُنْكَشٍ يَسْتَغِيثُونَ وَ لَا نَاصِرَ وَ
يَسْتَجِيرُونَ وَ لَا خَافِرَ» ٥٨

....و پس از کشتن او و بر روی نیزه گریه کردی ای کسیکه بر تو هر چیزی گریه کرده جز زیانکاران .

۵۶. ای کسیکه برای تو آدم و جبرئیل مانند زن بچه مرده ضجه زدند ، زمانی که جبرئیل به آدم گفت حسین به مصیبتی گرفتار میشود که مصیبتها در برابر آن کوچک است ، تشنه و غریب و تنها بی یار و یاور کشته میشود و ای آدم اگر او را بینی که میگوید وا عطشا وای از کمی یاور تا اینکه تشنگی بین او و آسمان مانند دود نمایان میشود و هیچکس او را جواب نمیدهد مگر با شمشیر و زجر کش شدن پس او را مانند گوسفند از پشت سر ذبح میکنند ، دشمنانش مال او را میدزدند و سر او و یارانش را به همراه زنان در شهرها میگردانند.

۵۷. خوشا بحال کسیکه گریه کرد بر مصیبت کسی که برای مصیبتش آدم و حوا و نوح و ابراهیم و اسماعیل و موسی و خضر- و یحیی و زکریا و سلیمان و عیسی و جبرئیل گریه کردند و او اشک هر زن و مرد مومنی میباشد.

۵۸. ای کسیکه خداوند مصیبت تو را به موسی یاد کرد و گفت: کوچکترین آنها از تشنگی کشته می شود و بزرگترین آنها پوستش چروکیده و خشک میشود، کمک میطلبند و یآوری نیست و پناه میجویند ولی نگهبانی نیست .

٥٩. يَا مَنْ جَلَسَ الشَّمْرُ عَلَى صَدْرِكَ وَ مُلِغٌ سَيْفُهُ عَلَى
تَحْرِيكِ، قَابِضٌ عَلَى شَيْبَتِكَ، يَبِيدُهُ دَابِجٌ لَكَ بِمُهْنَدِهِ ٥٩
٦٠. أَشْهَدُ أَنَّ أَعْضَاءَكَ الْمَقْطُوعَ يَا مَقْطُوعَ الْأَعْضَاءِ فَصِرْتَ لِرَبِّكَ لِرَبِّكَ

كَسْبَحَةُ مُمَرَّقَةٍ ٦٠

٦١. يَا مَنْ قَرَأْتَ عَلَى رَأْسِ الْقَنَاءِ «أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ
وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا» يَا مَظْلُومَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَعْجَبُ الْعَجَائِبِ ٦١
٦٢. لَبَّيْكَ يَا مُحَامِي بِلَا مُعِينٍ، يَا سَفِينَةَ النَّجَاةِ، يَا مَاءَ الْحَيَاطِ،
يَا دَبِيحَ اللَّهِ، يَا مَنْ الصَّلَاةِ عِنْدَ قَبْرِكَ تَمَامًا، يَا مَنْ دُبِحَتْ مِنْ
الْقَفَا وَ ضُرِبَتْ بِالْعَصَا، يَا صَاحِبَ كَرْبٍ وَ بَلَاءٍ، يَا مُحِيطَ
الْعَطْشَانِ، أَنْتَ عَطْشَانُ الْهَدَايَةِ وَ النَّجَاةِ وَ النَّجَاةِ فِي مَاءِ عَيْنَايَ
فَإِذَا يَجْرِي مَاءُ عَيْنِي دَخَلْتُ فِي سَفِينَتِكَ الْأَسْرَعِ وَ الْأَوْسَعِ وَ
خَرَجْتُ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ السَّلَامِ عَلَى نُورٍ وَجْهِكَ الَّذِي
أَسْلَمَ بِهِ النَّصْرَانِي وَ الْيَهُودِي ٦٢

٦٣. أَشْهَدُ أَنَّكَ بِكُلِّ وَجُودِكَ عَبَدْتَ اللَّهَ فَلِكُلِّ وَجُودِكَ مُصِيبَةٌ
عُظْمَى فَإِنَّكَ لِعُضْوٍ عُضْوٍ أَعْضَاءَكَ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ أَعْضَائِكَ
أَشْهَدُ أَنَّ مُصِيبَتَكَ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ أُحْصِيَهَا ٦٣

۵۹. ای کسیکه شمر بر سینه ات نشست که شمشیرش بر گلویت گذاشت و محاسنت را در دست گرفت و با شمیر آهنی تو را ذبح نمود .

۶۰. شهادت میدهم که اعضاء تو جدا شده، ای کسیکه اعضای جدا شده‌ات تکه تکه شد ، و مانند تسبیح پاره شدی .

۶۱. ای کسیکه بر روی نیزه قرآن قرائت کردی و فرمودی آیا گمان میکنید که اصحاب کهف و رقیم از آیات عجیب ما هستند ، ای مظلوم شهادت میدهم تو عجیب‌ترین عجیبان هستی .

۶۲. لبیک ای مدافع بی یاور، ای کشتی نجات، ای آب اقیانوس بی منتهی، ای قربانی خدا، ای که نماز بر سر قبر تو کامل است، ای کسیکه از پشت سر ذبح شدی و با عصا زده شدی ای صاحب مصیبت و بلا و سختی ، ای اقیانوس تشنه و تو تشنه هدایت و رستگاری و نجات هستی، و نجات و رستگاری در آب چشمان من است و زمانی که آب چشمم میریزد من در بزرگترین و سریع‌ترین کشتی داخل میشوم و از ظلمات به نور خارج میشوم ، سلام بر نور صورتت که با آن نور یهودی و مسیحی مسلمان شدند .

۶۳. شهادت می‌دهم که تو با تمام وجودت خدا را عبادت کردی و برای تمام وجودت مصیبتی بزرگ است، پس بر عضو عضو بدنت ضربه می‌زنم ، سلام بر تمامی وجود تو و شهادت می‌دهم که مصیبت‌های تو بیشتر از چیزی است که بتوانم بشمارم .

٦٤. أَبْكِي عَلَى بَاطِنِ مَكْنُونِ صَمِيرِكَ الَّذِي ضُرِبَ بِالسَّهْمِ الَّذِي لَهُ
ثَلَاثَةُ شُعَبٍ ٦٤

٦٥. أَبْكِي عَلَى عَلَاقِي مَجَارِي نُورِ بَصْرِكَ الَّذِي يَحُولُ الْعَطَشُ
بَيْنَكَ وَ بَيْنَ السَّمَاءِ كَالدُّخَانِ ٦٥

٦٦. أَبْكِي عَلَى قَلْبِكَ وَ لَحْيَتِكَ وَ رَأْسِكَ وَ أَسَارِيرِ صَفْحَةِ
جَبِينِكَ الَّذِي ضُرِبَ بِالْحَجَرِ فَجَرَى الدَّمُ مِنْ جَبِينِكَ ٦٦

٦٧. أَبْكِي عَلَى حَذَارِيفِ مَارِنِ عِزِّينِكَ وَ مَسَارِبِ صِمَاخِ سَمْعِكَ
الَّذِي سَمِعْتَ نِدَاءَ عَطِشِ أَطْفَالِكَ ٦٧

٦٨. أَبْكِي عَلَى مَا ضُمْتُ وَ أَطْبَقْتُ عَلَيْهِ شَفْثَاكَ الَّذِي ضُرِبَ
بِالْغَضَبِ ٦٨

٦٩. أَبْكِي عَلَى حَرَكَاتِ لَفْظِ لِسَانِكَ الَّذِي تَلَوْتَ الْقُرْآنَ عَلَى رَأْسِ
الْقَنَازَةِ وَ اتَّعَطَّتِ الْقَوْمُ قَبْلَ وَ بَعْدَ قَتْلِكَ ٦٩

٧٠. أَبْكِي عَلَى مَغْرَزِ حَنْكِ فَمِكَ وَ فِكِكَ وَ وَيْلٌ عَلَى مَنْ وَضَعَ
قَدَمَكَ فِي فَمِكَ وَ أَنْتَ قَرَأْتَ الْقُرْآنَ ٧٠

٧١. أَبْكِي عَلَى مَنَابِتِ أَضْرَاسِكَ الَّذِي انْكَسَرَ- بِالْخَشَبِ وَ
انْكَسَرَ سَنَائِكَ ٧١

۶۴. بر درون قلبت گریه میکنم که با تیر سه شعبه زده شد.

۶۵. گریه میکنم بر رگهایی که به چشم تو متصل است ، عطش کاری کرد که بین تو و آسمان جز دود چیزی دیده نمیشد.

۶۶. گریه میکنم بر قلب و ریش و سر و خطوط پیشانی تو که با سنگ زده شد و خون از پیشانی تو جاری شد.

۶۷. گریه میکنم بر پَره‌های نرمه‌ی تیغه‌ی بینیت و حفره‌های پرده‌ی شنوایت که ندای العطش العطش بچه‌هایت را شنیدی .

۶۸. گریه میکنم بر لبهای تو که دندانهایت را پوشانیده که با چوب زده شد .

۶۹. گریه میکنم بر حرکت‌های زبانت که بر روی نیزه قرآن تلاوت نمود و قوم ملعون را قبل و بعد از شهادتت موعظه نمودی .

۷۰. گریه میکنم بر مفاصل دهان و فک تو و وای بر کسی- که در حال تلاوت قرآن پایش را در دهان تو گذاشت.

۷۱. گریه میکنم بر محل رویدن دندانهایت که با چوب شکسته شد و دندانهایت شکست .

٧٢. أَبْكِي عَلَى بُلُوغِ حَبَائِلِ بَارِعِ عُثْقِكَ الَّذِي قُلْتَ لِلشَّيْءِ فَرَّقَ

اللَّهُ بَيْنَ لَحْمِكَ وَعَظْمِكَ كَمَا فَرَّقْتَ بَيْنَ رَأْسِي وَجَسَدِي ٧٢

٧٣. أَبْكِي عَلَى مَسَاغِ مَطْعَمِكَ وَ مَشْرَبِكَ الَّذِي ضَارَ مِنْ

الْعَطَشِ كَالْخَشَبِ ٧٣

٧٤. أَبْكِي عَلَى حِمَالَةِ أُمِّ رَأْسِكَ الْمَرْفُوعِ عَلَى الْقَنَاطَةِ ٧٤

٧٥. أَبْكِي عَلَى جُمَلِ حَمَائِلِ حَبْلِ وَتَيْنِكَ الَّذِي انْقَطَعَ بِالسَّهَامِ ٧٥

٧٦. أَبْكِي عَلَى تَأْمُورِ صَدْرِكَ الَّذِي انْكَسَرَ بِرُكُوبِ الْحَيْلِ ٧٦

٧٧. أَبْكِي عَلَى نَيْاطِ حِجَابِ قَلْبِكَ الَّذِي أَصَابَ سَهْمٌ مَسْمُومٌ لَهُ

ثَلَاثُ شُعَبٍ ٧٧

٧٨. أَبْكِي عَلَى أَفْلَاحِ حَوَاشِي كَيْدِكَ الَّذِي حَرَّ مِنَ الْعَطَشِ ٧٨

٧٩. أَبْكِي عَلَى شَرَّاسِيفِ أَضْلَاعِكَ وَ حِقَاقِ مَفَاصِلِكَ وَ

عِظَامِكَ الْمَكْسُورِ ٧٩

٨٠. أَبْكِي عَلَى أَطْرَافِ أُنَامِلِكَ وَ قَبْضِ عَوَامِلِكَ يَا مَنْ قُطِعَتْ

أَصْبَعُكَ وَ سُرْقُ خَاتَمِكَ يَا مُقَطَّعُ الْأَعْضَاءِ ٨٠

۷۲. گریه میکنم بر رگهای گردن تو که به شمر گفتی خدا بین و تو
گوشت و استخوانت جدایی بیندازد همانگونه که بین سر و بدن
من جدایی انداختی .

۷۳. گریه میکنم بر جایگاه غذا و آب خوردن تو که از عطش
گلوی تو مانند چوب خشک شده بود .

۷۴. گریه میکنم بر بالای سر تو که بر روی نیزه رفت.

۷۵. گریه میکنم بر رگهای قلبت که با تیر قطع شد.

۷۶. گریه میکنم بر رگها و استخوانهای سینه‌ی تو که لگد
اسبها شکسته شد .

۷۷. گریه میکنم بر پرده‌ی قلبت که تیر سه شعبه زدند .

۷۸. گریه میکنم بر اطراف کبد تو که از تشنگی آتش گرفته
بود .

۷۹. گریه میکنم بر استخوانهای پهلوی تو و بند بند مفاصلت
و استخوانهای شکسته‌ات .

۸۰. گریه میکنم بر اطراف انشگشتانت و میچ دستت ای کسیکه
انگشت او را قطع کردند و انگشترش را دزدیدند ای قطعه قطعه شده
.

٨١. أَبْكِي عَلَى دَمِكِ وَ شَعْرِكِ وَ بَشْرِكِ وَ عَصَبِكِ وَ قَصَبِكِ
وَ عِظَامِكِ وَ مُخِّكِ وَ عُرْوَتِكَ وَ جَمِيعِ جَوَارِحِكَ الَّتِي جَرَتْ
الْمُصِيبَةُ ٨١

٨٢. أَبْكِي عَلَى مَا أَقْلَتِ الْأَرْضُ مِنْكَ وَ عَلَى تَوَمُّكِ وَ يَقْظَتِكَ
وَ سُكُونِكَ وَ حَرَكَاتِ رُكُوعِكَ وَ سُجُودِكَ وَ مَا انْتَسَجَ عَلَى ذَلِكَ
أَيَّامُ رِضَاعِكَ يَا مَنْ شَرِبْتَ اللَّبَنَ مِنْ أَصَابِعِ الرَّسُولِ فَدَمُكَ مِنَ
الرَّسُولِ فَأَنْتَ مِنْ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَ نَبِيِّنَا مِنْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ ٨٢

٨٣. أَبْكِي عَلَى كَيْفِكَ وَ غَايَتِكَ وَ تَرْقُوتِكَ وَ نَحْرِكَ وَ كَفَيْكَ وَ
دَمِكَ وَ صَدْرِكَ وَ ضَاحِ شِمْرٍ بِأَصْحَابِهِ مَا تَنْتَظِرُونَ بِالرَّجُلِ فَحَمَلُوا
عَلَيْكَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ فَصُرْتَ كَالْمُقْنَذِ ٨٣

٨٤. أَبْكِي عَلَى دَمِكَ الَّذِي يُنَاحِ وَ أَرِيقُ بِالظُّلَمِ ٨٤

٨٥. أَبْكِي عَلَى شَعْرِكَ الَّذِي وَضَعَ فِي الثُّنُورِ ٨٥

٨٦. أَبْكِي عَلَى عِظَامِكَ الَّذِي انْكَسَرَ بِالْحَيْلِ ٨٦

٨٧. أَبْكِي عَلَى جَمِيعِ جَوَارِحِكَ الْمُغْسَلِ بِدَمِ جِرَاحَاتِكَ الْمُضَامِ
الْمُسْتَبَاحِ ٨٧

۸۱. گریه میکنم بر خونت و مویت و پوستت و عصبت و استخوانهایت و بر عروق و تمامی جوارحت که مصیبت وارد شد.

۸۲. گریه میکنم بر آنچه زمین از سنگینی تو برداشته و خوابت و بیداریت و سکونت و حرکات رکوع و سجودت، و بر گوشتی که در ایام کودکی بر بدن تو روییده، ای کسیکه شیر از انگشت پیامبر خوردی پس خون تو از رسول الله است و تواز پیامبر ما محمد مصطفی هستی و نبی ما از توست ای خون خدا.

۸۳. گریه میکنم بر کتف و گردن و ترقوه و زیر گلو و خون و سینه‌ی تو که شمر به اصحاب ملعون خود فریاد زد: چرا منتظر هستید و کار حسین را تمام نمیکنید؟ پس تمامی لشگر از هر طرف به تو حمله نمودند، پس تو از شدت تیرها مانند جوجه تیغی شدی.

۸۴. گریه میکنم بر خون تو که فتوا دادند ریختن خون حسین مباح است و با ظلم خون تو را ریختند.

۸۵. گریه میکنم بر موهای تو که در تنور رفت.

۸۶. گریه میکنم بر استخوانهای تو که اسب بر بدن تو دواندند و استخوانهایت را شکستند.

۸۷. گریه میکنم بر تمامی اعضای تو که با خونت غسل داده شد.

٨٨ . أَبْكِي لَكَ يَا قَتِيلَ الْعَبْرَاتِ وَ عَبْرَاهُ اِطْفَالِكَ قَتَلْنَا، اَلْسَلَامُ

عَلَى عَبْرَةٍ عَيْنِكَ الْمَلَوْنَ بِدَمِكَ ٨٨

٨٩ . أَبْكِي عَلَى مُهْجَتِكَ الَّتِي اخْتَلَطَتْ بِثُرَابٍ كَرَبْلَا فَضَارَ ثُرَابُ
كَرَبْلَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ ، أَبْكِي عَلَى عَيْنِكَ الَّذِي رَأَى مَقْتَلَ

أَوْلَادِكَ وَ إِسَارَةَ اَطْفَالِكَ وَ أَهْلٍ بَيْنِكَ ٨٩

٩٠ . أَبْكِي عَلَيْكَ حَتَّى أَصْبِرَ عُثْمَانًا ، إِذَا أَرَدْتُ الْبُكَاءَ عَلَى شَيْءٍ

فَأَذْكُرُكَ وَ أَبْكِي لَكَ فِكْلُ مُصِيبَةٍ عِنْدَ مُصِيبَتِكَ صَغِيرٌ ٩٠

٩١ . يَا قَتِيلَ كَرْبٍ وَ بَلَاءٍ ، إِذَا أَرَدْتُ الْبُكَاءَ عَلَى شَيْءٍ فَأَبْكِي

عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، إِذَا رَأَيْتُ طِفْلاً يَتِيماً مَظْلُوماً أَذْكُرُ اَطْفَالَكَ

الْأَسَارَى وَ إِذَا رَأَيْتُ الثَّارَ أَذْكُرُ الثَّارَ الَّتِي أَحْرَقَ خِيَمَكَ وَ إِذَا

رَأَيْتُ الْمَاءَ أَذْكُرُ عَطَشَكَ وَ إِذَا رَأَيْتُ الْغَرِيبَ أَذْكُرُ غُرْبَتَكَ وَ

إِذَا رَأَيْتُ أَسِيرًا أَذْكُرُ أَهْلَكَ وَ إِذَا رَأَيْتُ مَذْبُوحًا أَذْكُرُ قَتْلَكَ وَ

إِذَا رَأَيْتُ طَعَامًا أَذْكُرُ جُوعَكَ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ أَشَارَ إِلَى مُصِيبَتِكَ

كُنْتُ لَكَ الْفِدَاءَ، إِنِّي أَحِبُّ الصَّوْمَ، بِجُوعِهِ وَ عَطَشِهِ أَذْكُرُ

جُوعَكَ وَ عَطَشَكَ وَ إِنِّي أَحِبُّ السُّجْدَةَ لِأَنَّ وَجْهِي فِي السُّجْدَةِ

ضَارَ ثُرَايِيَا كَوَجْهِكَ ٩١

۸۸. گریه میکنم بر تو ای کشته‌ی اشک چشم و اشک چشمان
بچه‌های تو ما را کشته است ، سلام بر اشک چشم خونی تو.

۸۹. گریه میکنم بر خون داخل قلب تو که با خاک کربلا ممزوج
شد و خاک کربلا شفای هر بیماری شد ، گریه میکنم بر چشم تو
که مقتل بچه ها و اسارت اهل بیت را دید .

۹۰. گریه میکنم بر تو تا اینکه کور شوم و زمانی که میخواهم بر
چیزی گریه کنم بر تو گریه میکنم و هر مصیبتی در مقایسه با
مصیبت تو کوچک است .

۹۱. ای کشته‌ی کرب و بلا و زجر کش شده، زمانی که بخواهم
بر چیزی گریه کنم پس بر تو ای حسین ع گریه میکنم ، زمانی که
طفل یتیم مظلومی را میبینم یاد طفلان اسیر تو می‌افتم و زمانی که
آتش میبینم یاد آتش گرفتن خیمه‌های تو می‌افتم و زمانی که آب
میبینم یاد عطش و تشنگی تو می‌افتم ، زمانی که غریبی را میبینم
یاد غربت تو می‌افتم ، و زمانی که اسیری را میبینم یاد اسارت اهل
تو می‌افتم ، و زمانی که ذبح شده‌ای میبینم یاد کشته شدن تو
می‌افتم ، و زمانی که غذا میبینم یاد گرسنگی تو می‌افتم ، ای
کسیکه هر چیزی به مصیبت تو اشاره دارد جانم فدای تو ، من
روژه را دوست دارم زیرا با تشنگی و گرسنگی آن یاد گرسنگی و
تشنگی تو می‌افتم ، و من سجده را دوست دارم زیرا در حال
سجده صورتم خاکی میشود مانند صورت تو.

٩٢ . إِذَا رَأَيْتُ الْقَضَابَ أَذْكَرَ عَدُوَّكَ الَّذِي ذَبَحَكَ، فَيَا غَضَابُ: لَا تَذْبَحْ شَاةً وَهُوَ عَطْشَانٌ، لَا تَذْبَحْ شَاةً وَعُمُرُهُ أَقَلُّ مِنْ سِتَّةِ شُهُورٍ، لَا تَذْبَحْ شَاةً بَيْنَ الْأَغْنَامِ، لَا تَذْبَحْ شَاةً مِنَ الْقَفَا بِالسَّكِينِ الْخَادَةِ، إِذْبَحِ الشَّاةَ بِالسَّرْعَةِ وَلَا تَذْبَحْهُ بِذَبْحِ الصَّبْرِ، لَا تَقْطَعْ رَأْسَهُ وَالرُّوحُ فِي بَدَنِهِ إَصْبِرْ حَتَّى خَرَجَ نَفْسُهُ مِنْ جَسَدِهِ، يَا ذَيْيْحَ اللَّهِ يَا غَرِيباً مِنْ كُلِّ غَرِيبٍ سَلَامُ اللَّهِ عَلَى أَوْذَاجِكَ الَّتِي انْقَطَعَ يَا مَنْ قَتَلْتَ بِقَتْلِ الصَّبْرِ ٩٢

٩٣ . يَا ذَيْيْحاً مِنَ الْقَفَا أَشْهَدُ أَنَّ السَّبَاعَ الْقَلَوَاتِ بَكَى مِنْ مُصِيبَتِكَ وَقَدْ جَرَى عَلَيْكَ الْجَوْرُ بَعْدَ الظُّلْمِ فَأَبْكِي لَكَ حَتَّى أَمُوتَ ٩٣

٩٤ . أَشْهَدُ أَنَّ الظُّلْمَ قَتَلَكَ وَالْجَوْرُ وَضَعَ رَأْسَكَ عَلَى الْقُنَاةِ وَصَرَبُهُ بِالْأَخْجَارِ ٩٤

٩٥ . الظُّلْمُ ذَبَحَكَ وَالْجَوْرُ زَكَّوْبُ الْفَرَسِ عَلَى بَدَنِكَ الشَّرِيفِ ٩٥

٩٦ . الظُّلْمُ نَحَزَكَ وَالْجَوْرُ ضَرَبَ شَفَتَاكَ بِالْقَضِيبِ بَلْ قُرِعَ ٩٦

٩٧ . الظُّلْمُ قَتَلَكَ وَالْجَوْرُ قَطَعَ رَأْسَكَ مِنَ الْقَفَا وَ قَتَلُوكَ قَتْلَةً ٩٧

صَبْرٌ ٩٧

۹۲. زمانی که قصابی را میبینم یاد دشمن تو میفتم که تو را ذبح نمود ،
ای غصاب گوسفندی را نکش در حالی که تشنه است ، گوسفندی
را که کمتر از شش ماه دارد نکش ، گوسفند را در بین گوسفندان
دیگر نکش ، گوسفند را از پشت سر نکش ، گوسفند را با چاقوی
کند مکش ، گوسفند را با سرعت بکش و او را زجرکش مکن ، و
تا جان در بدن دارد سر او را از بدنش جدا مکن صبر کن تا بمیرد و
بعد سرش را جدا کن ، ای غریب‌تر از هر غریبی سلام بر رگهای قطع
شده‌ی تو ، ای کسی که تو را زجر کش نمودند .

۹۳. ای ذبح شده از پشت سر شهادت میدهم حیوانات وحشی
بیابان برای تو گریه کردند و بر تو بعد از ظلم جور روا شد پس برای
تو گریه میکنم تا بمیرم .

۹۴ . یا امام حسین شهادت میدهم ظلم کشتن تو بود بود و جور این
بود که سر تو را به نیزه زدند و به آن سنگ زدند .

۹۵. ظلم این بود که تو را ذبح کردند و جور این بود که اسب بر بدن
شریف تو دواندند.

۹۶. ظلم این بود که تو را نحر کردند و جور این بود که لبهای قرآن
خوان تو را با چوب زدند بلکه کوبیدند .

۹۷. ظلم این بود که تو را کشتند و جور این بود که سرت را از
پشت سر بریدند و تو را جرعه جرعه به قتل صبر زجرکش کردند.

٩٨ . الظُّلْمُ قَتْلُكَ وَ الْجَوْرُ ضَرْبُ بَدَنِكَ بِالْعَصَا حَتَّى شَرَكَ فِي دَمِكَ تَقَرُّباً إِلَى اللَّهِ ٩٨

٩٩ . الظُّلْمُ قَتْلُكَ وَ الْجَوْرُ حُكْمٌ بِخُرُوجِكَ مِنَ الْإِسْلَامِ ٩٩

١٠٠ . الظُّلْمُ قَتْلُكَ وَ الْجَوْرُ مَنَعُكَ مِنَ الْمَاءِ ١٠٠

١٠١ . الظُّلْمُ قَتْلُ عَلَى الْأَصْغَرِ وَ الْجَوْرُ اخْرَاجَ الْأَصْغَرِ مِنَ الْقَبْرِ وَ قَطَعَ رَأْسِهِ وَ حَمَلَ رَأْسَهُ عَلَى الْقَنَاةِ ١٠١

١٠٢ . الظُّلْمُ قَتْلُكَ وَ الْجَوْرُ تَقْطِيعُ رَأْسِكَ وَ اضْبِعَكَ وَ أَعْضَائِكَ وَ جَدَّكَ رَسُولُ اللَّهِ قَالَ لِأَتَاكُمْ وَ الْمُثَلَّةَ وَ لَوْ بِالْكَلْبِ الْعُقُورِ ١٠٢

١٠٣ . الظُّلْمُ قَتْلُكَ وَ الْجَوْرُ احْرَاقُ خِيَامِكَ وَ قَدْ نَهَى جَدَّكَ أَنْ يُحْرِقَ ذُو نَفْسٍ وَ لَوْ كَانَ ثَمَلَةً ١٠٣

١٠٤ . الظُّلْمُ قَتْلُكَ وَ الْجَوْرُ سِرْقَةُ الْبَسْتِكَ وَ أَعْضَائِكَ وَ أَطْفَالِكَ وَ أَمْوَالِكَ ١٠٤

١٠٥ . الظُّلْمُ قَطَعَ رَأْسِكَ وَ الْجَوْرُ حَمَلَ الرُّؤُوسِ إِلَيَّ يَزِيدُ، وَ صَبَّ الْخَمْرَ عَلَى رَأْسِكَ وَ صَرَبَهُ بِالْقَضِيبِ ثَنَائِيَاك...

۹۸. ظلم این بود که تو را کشتند و جور این بود پیر مردان با عصا به بدن بی جان تو ضربه زدند تا در خون تو قریه الی الله شریک باشند.

۹۹. ظلم این بود تو را کشتند و جور این بود که گفتند از اسلام خارج شده و خونت حلال است.

۱۰۰. ظلم این بود تو را کشتند و جور این بود که تو را از آب منع کردند و به تو آب ندادند .

۱۰۱. ظلم کشتن علی اصغر بود و جور این بود که علی اصغر را از قبر بیرون کردند و سر او را بریدند و بر روی نیزه زدند.

۱۰۲. ظلم کشتن تو بود و جور جدا کردن سر و انگشت و اعضای تو بود که تو را مُثله کردند در حالی که جدت پیامبر فرموده بود پرهیزید از بریدن عضو مرده، هر چند از جسم سگ هاری باشد.

۱۰۳. ظلم این بود که تو را کشتند و جور این بود که در خیمه‌ات آتش افروختند در حالی که جدت پیامبر نهی کرده بود که موجودی را آتش بزنند حتی اگر مورچه‌ای باشد.

۱۰۴. ظلم کشتن تو بود و جور دزدیدن و غارت کردن لباسها و اعضای بدن تو و بچه‌های تو و اموالت بود.

۱۰۵. ظلم این بود که سر تو را قطع نمودند و جور این بود که سر تو را برای یزید بردند و آن لعین شراب را بر روی سرت میریخت و لبهای قرآن خوان تو را با چوب میزد.

... وَ أَمَرَ ابْنُ زَيْيَادٍ بِحَمْلِ آلِ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ سَبَايَا عَلَى أَقْتَابِ
الْجَمَالِ، وَ عَزَمَهُ عَلَى دَفْعِ بَيْتِكَ لِلرَّجُلِ الَّذِي طَلَبَهَا مِنْهُ **١٠٥**

١٠٦ . وَيُلُّ عَلَى مَنْ وَعَدَكَ بِالنُّصْرَةِ وَ تَنْقُبُ وَ أَسْرَحَ وَ حَارَبَكَ
وَ قَتَلَكَ **١٠٦**

١٠٧ . وَيُلُّ عَلَى مَنْ سَمِعَ قَوْلَكَ هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنِي وَ لَمْ
يُجِبْكَ إِلَّا بِالْحَرْبِ **١٠٧**

١٠٨ . يَا مَنْ مَتَعُوا الْحُسَيْنَ مِنَ الْمَاءِ «أَنْتُمْ كَفَرَةٌ أَمْ مُسْلِمُونَ؟
هَلْ يَجُوزُ فِي مَذْهَبِ أَوْ فِي دِينِكُمْ مَنَعُ الْحُسَيْنِ وَ عِيَالِهِ شُرْبَ
الْمَاءِ، وَ الْكِلَابُ وَ الْخَنَازِيرُ يَشْرَبُونَ مِنْهُ، وَ الْحُسَيْنُ مَعَ أَطْفَالِهِ وَ
أَهْلِ بَيْتِهِ مَاتُوا مِنَ الْعَطَشِ؟ أَمَا ذَكَرْتُمْ عَطَشَ الْقِيَامَةِ» **١٠٨**

١٠٩ . يَا مَنْ سَمِعُوا نِدَاءَ الْحُسَيْنِ وَ الرُّضِيعِ عَلَى يَدَيْهِ وَ قَالَ: «يَا
قَوْمَ قَدْ قَتَلْتُمْ شِيعَتِي وَ أَهْلَ بَيْتِي وَ قَدْ بَقِيَ هَذَا الطِّفْلُ يَتَلَطَّى
عَطَشًا فَاسْقُوهُ شَرْبَةً مِنَ الْمَاءِ يَا قَوْمَ لَنْ لَمْ تُرْحَمُونِي فَارْحَمُوا هَذَا
الطِّفْلَ، مُتُوا عَلَى ابْنِ الْمُصْطَفَى بِشَرْبَةٍ يَحْيَا بِهَا، فَقَدْ جَفَّ لَبَنُ أُمِّهِ
مِنَ الظَّمَاءِ» يَا مَنْ سَمِعُوا نِدَاءَ الْحُسَيْنِ: لِمَاذَا ذَبَحُوا الرُّضِيعَ بِالسَّهْمِ
الَّذِي لَهُ ثَلَاثَةُ شُعَبٍ؟ السَّلَامُ عَلَى الرُّضِيعِ الَّذِي ذُبِحَ عَطَشَانَا

... و ابن زیاد دستور داد که خاندان رسول خدا را بر شتر بی جهاز سوار کرده به اسارت ببرند و یزید تصمیم گرفت دختری فاطمه را به دشمن خدا به عنوان کنیز بدهد.

۱۰۶. وای بر کسیکه به تو وعده‌ی یاری داد و در عین حال نقاب زد و اسبش را زین نمود و با تو جنگ نمود و تو را کشت.

۱۰۷. وای بر کسیکه ندای: آیا کسی هست مرا یاری کند تو را شنید و تو را جز با جنگ جواب نداد.

۱۰۸. ای کسانی که آب را بر حسین بستید آیا شما کافر هستید یا مسلمان؟ آیا در مذهب یا دین شما جایز است که از حسین و خانواده‌اش جلوگیری کنید تا آب بنوشند، در حالی که سگ‌ها و خوک‌ها از آن بنوشند و حسین همراه با کودکان و خانواده‌اش از تشنگی بمیرند؟ آیا به یاد تشنگی قیامت نیستید؟

۱۰۹. ای کسانی که ندای حسین را شنیدید در حالی که طفل شیرخوار در دست او بود و امام حسین ع فرمود: ای قوم شیعیان و اهل بیت را کشتید و تنها این طفل تشنه مانده است که حتی اگر آبش دهید هم می‌میرد، کمی به او آب دهید، ای قوم اگر به من رحم نمیکنید به این بچه رحم کنید، بر پسر پیامبران منت گذارید و کمی آب دهید، شیر مادرش خشک شده است، ای کسانی که ندای حسین را شنیدید: چرا بچه شیر خوار را با تیر سه شعبه ذبح نمودید؟ سلام بر شیرخواری که حسین او را دفن کرد و ...

...و دَفَنَتْهُ أَبُوهُ الْحُسَيْنَ وَ أَخْرَجَهُ قَوْمُ اللَّعِينِ وَ وَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى الْقَنَاءِ، يَا أَبَا الْمَظْلُومِيَةِ لِمَاذَا دَفَنْتَ عَلَيَّ الْأَصْغَرَ وَ مَا دَفَنْتَ غَيْرَهُ ؟ أ دَفَنْتَهُ لِأَنِّ لَا يَقْطَعُ رَأْسَهُ ؟ أ دَفَنْتَهُ لِأَنِّ لَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ عَلَى الْقَنَاءِ ؟ أ دَفَنْتَهُ لِأَنِّ لَا تَنْظُرُ إِلَى جَسَدِهِ أُمُّهُ ؟ أ دَفَنْتَهُ لِأَنِّ لَا

وُطِيَ بِالْحِلِيلِ ؟ أَوْ لَيْسَ كُلُّهَا جَرَى عَلَى الرَّضِيعِ ؟ **١٠٩**

١١٠ يَا أَبَا الرَّضِيعِ الَّذِي قُلْتَ « لَيْتَكُمْ فِي يَوْمٍ عَاشُورَا جَمِيعاً تَنْظُرُونِي كَيْفَ أَسْتَسْقِي لِيَطْفُلِي فَأَبُوءَا أَنْ يَرْحُمُونِي وَ سَقَوْهُ سَهْمَ بَغْيٍ عَوَضَ الْمَاءِ الْمَعِينِ » أَشْهَدُ أَنَّ طِفْلَكَ الرَّضِيعَ سَنَدُ مَظْلُومِيَّتِكَ **١١٠**

١١١ . بِنَفْسِي لَكَ الْفِدَاءُ يَا غَرِيبَ كَرْبٍ وَ بِلَاءٍ، يَا مَنْ دُيِّجَتْ مِنْ الْقَفَا، يَا عَزِيزَ الْغُرَبَاءِ، يَا أَسِيرَ الْكُرْبَاتِ، يَا مَنْ ضُرِبَتْ بِالْعَصَا، يَا لَيْتَنِي كُنْتُ لَكَ الْفِدَاءُ، يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكَ فَصِرْتُ لِرَبِّ أَرْبَا، يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكَ فِي رَجْعَتِكَ **١١١**

١١٢ . أَشْهَدُ أَنَّ الْكَاتِبَ إِذَا كَتَبَ قُتِلَتْ، إِذَا كَتَبَ ظَلِمَ كُلُّ مَظْلُومٍ وَ قُتِلَ كُلُّ مَقْتُولٍ فَإِذَا كَتَبَ أُخْرِقَ دَارُ أُمِّكَ وَ سَقِطَ أَخُوكَ وَ انْكَسَرَتْ ضِلْعُ أُمِّكَ وَ سَقِطَ ابْنُهُ وَ انْكَسَرَ رَأْسُ أَيْتِكَ وَ قُتِلَ أَخُوكَ ...

... قوم ملعون او را بیرون آوردند و سر او را بر روی نیزه زدند ، ای پدر مظلومیت ، ای مظلوم: برای چه علی اصغر را دفن نمودی ولی دیگران را دفن نمودی ؟ آیا علی اصغر را دفن کردی تا سرش را از بدن جدا نکنند ؟ آیا دفنش کردی تا سرش را به نیزه زنند ؟ آیا دفنش کردی تا مادرش بدن او را نبیند ؟ آیا دفنش کردی تا در زیر سم اسبان له نشود ؟ آیا تمامی این امور به علی اصغر شیرخوار نرسید ؟

۱۱۰ . ای پدر شیرخوار که فرمودی: ای کاش در روز عاشورا بودید و میدیدید که چگونه برای فرزند شیرخوار خود آب طلب نمودم و و به او آب ندادند و در عوض آب به حلق کوچک او تیر زدند شهادت میدهم طفل شیرخوار تو سند مظلومیت تو میباشد .

۱۱۱ . جانم فدای تو ای غریب و تنهای کرب و بلا ، جانم فدای تو ای کسیکه از پشت سر ذبح شدی ، جانم فدای تو ای عزیز و بزرگ غریبان و اسیران ، جانم فدای تو ای گرفتار سختیها ، جانم فدای تو ای کسی که با عصا زده شدی ، ای کاش من فدای تو میشدم ، ای کاش من با تو بودم و تکه تکه میشدم ، ای کاش من با تو در بازگشتت به دنیا باشم .

۱۱۲ . شهادت می دهم وقتی که نویسنده نوشت، تو کشته شدی، زمانی که نوشت به هر مظلومی ظلم شد و هر مقتولی کشته شد ، زمانی که نویسنده نوشت خانه‌ی مادرت آتش گرفت و برادرت سقط شد، پهلوی مادرت شکست و پچه‌اش سقط شد ، سر پدرت شکست و برادرت شهید شد ...

...فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَاتِبِ وَ اتِّبَاعِهِ الَّذِي آسَسَ آسَاسَ الظُّلْمِ وَ
الْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ أَشْهَدُ مَا أَهْرَبِقُ فِي الْإِسْلَامِ مَخْجَمَةٌ مِنْ
دَمٍ وَ لَا أَكْتَسِبَ مَالٌ مِنْ غَيْرِ حِلِّهِ وَ لَا نُكَيْحَ فَرْجَ حَرَامٍ إِلَّا وَ ذَلِكَ
فِي أَغْثَاكِ الْكَاتِبِ وَ اتِّبَاعِهِ فَبَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْجَنْبِ وَ الطَّاعُوتِ
وَ الشَّامِرِي وَ الْعَجَلِ وَ آئِمَّةِ الظُّلْمِ وَ أَشْيَاعِهِمْ وَ اتِّبَاعِهِمْ الَّذِينَ
اتَّخَذُوهُمْ أُمَّةً مِنْ دُونِ الْإِمَامِ الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ لِلنَّاسِ إِمَامًا، يَا أَبَا
عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ ابْتَلَيْتَ بِمَصَائِبِ جَلِيلَةٍ، قُتِلْتَ بَلْ ذُبِحْتَ بَلْ
نُحِزْتَ وَ عِزَّتْكَ، وَ سَبِيَ نِسَاؤُكَ وَ صَبِيئَتُكَ، وَ ذَاوُوا بِرَأْسِكَ فِي
الْبُلْدَانِ مِنْ فَوْقِ غَامِلِ السَّنَانِ، وَ هَذِهِ الرِّزْيَةُ الَّتِي لَامِثُهَا رِزْيَةٌ وَ
ثُمَّ فِي الْأَسْلَامِ ثُلُمَةٌ عَظِيمَةٌ وَ اللَّهُ لَوْ أَنَّ النَّبِيَّ تَقَدَّمَ إِلَيْكُمْ فِي قِتَالِكُمْ
كَأَنَّ تَقَدَّمَ إِلَيْكُمْ فِي الْوِضَايَةِ بِكُمْ لَمَا ارْزَادُوا عَلَى مَا فَعَلُوا بِكُمْ ١١٢

١١٣ . وَيْلٌ لِأُمَّةٍ مُلِئَتْ بِطُغْيَانِهِمْ مِنَ الْحَرَامِ فَلَمْ يَسْمَعُوا نِدَائَكَ يَا
أَبَا الْمَظْلُومِيَّةِ، يَا أَبَا الصَّبْرِ، يَا أَبَا التَّسْلِيمِ، يَا أَبَا الْعُبُودِيَّةِ، يَا أَبَا
الْمَوْحِدِينَ ١١٣

١١٤ . وَيْلٌ لِمَنْ قَالَ لَكَ يَا بَنِي أَبِي ثَرَابٍ لَوْ كَانَ وَجْهُ الْأَرْضِ كُلُّهُ
مَاءً وَ هُوَ تَحْتَ أَيْدِينَا لَمَا سَقَيْنَاكُمْ مِنْهُ قَطْرَةً ١١٤

... لعنت خدا بر نویسنده و پیروانش که ظلم و ستم را بر شما اهل بیت بنا نهادند، شهادت می‌دهم که در اسلام هیچ خونی ریخته نشده است، هیچ مال حرامی به دست نیامده است، و هیچ آمیزش نامشروعی صورت نگرفته است، مگر اینکه بر گردن آن نویسنده و پیروانش است، پس من در پیشگاه خداوند از جبت و طاغوت ظالم و سامری و گوساله و پیشوایان ظلم و پیروانشان بیزاری میجویم، کسانی که آنها را به جای امامی که خداوند برای مردم به عنوان امام قرار داده امام گرفتند، یا اباعبد الله شهادت میدهم که تو به مصیبت‌های عظیم و غیر قابل وصفی مبتلی شدی، تو را کشتند بلکه ذبح کردند بلکه نحر کردند و زنان و اطفال تو را اسیر نمودند و سر تو را بر روی نیزه در شهرها گردانند و این مصیبت مصیبتی است که هیچ مصیبتی مانند آن نیست، رخنه و شکافی در اسلام ایجاد شد که بسیار عظیم و غیر قابل وصف است، بخدا قسم اگر پیامبر آن مقدار که به احترام و اکرام شما سخن گفته بود فرمان میداد شما را ظلم کرده و آزار و اذیت کنند دشمنان تو بیشتر از آنچه کردند نمیتوانستند انجام دهند.

۱۱۳. لعنت بر امتی که شکم‌هایشان از حرام پر شده بود و ندای مظلومیت تو را نشنیدند، ای پدر مظلومیت، ای پدر صبر، ای پدر تسلیم، ای پدر عبودیت، ای پدر موحدین.

۱۱۴. خداوند شمر را لعنت کند که خطاب به امام حسین ع گفت: ای فرزند ابی تراب اگر تمام زمین آب باشد و زیر دست ما باشد قطره ای از آن را به تو نمیدهیم.

١١٥ . وَيَلِّ لِلَّذِينَ حَرَفُوا الْقُرْآنَ حَتَّى قَالُوا مَا خَرَجَ إِلَى الْحُسَيْنِ
أَحَدٌ إِلَّا بِتَأْوِيلٍ، وَلَا قَاتِلُوهُ إِلَّا بِمَا سَمِعُوا مِنْ جَدِّهِ وَقَالُوا إِنَّ
الْحُسَيْنَ خَرَجَ مِنْ دِينِ جَدِّهِ فَدَمُهُ هَدَرٌ ١١٥

١١٦ . يَا مَظْلُومٌ وَيَلِّ عَلَى مَنْ سَمِعَ اسْتِغَاثَتَكَ وَقَالَ فِي جَوَابِكَ
وَاللَّهِ لَا تَذُوقُ الْمَاءَ حَتَّى تَرِدَ الْحَامِيَّةَ وَغَضِبُوا عَلَيْكَ بِاجْتِمَاعِهِمْ
حَتَّى كَانَ اللَّهُ لَمْ يَجْعَلْ فِي قَلْبِ أَحَدٍ مِنْهُمْ مِنَ الرَّحْمَةِ شَيْئًا فَاجْتَرَوْا
رَأْسَكَ وَإِنَّكَ كَلَّمْتَهُمْ حَتَّى بَعَدَ قَتْلُهُ ١١٦

١١٧ . لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً لَمْ تَسْمَعْ نِدَائَكَ الَّذِي قُلْتَ: «هَلْ مِنْ ذَابٍ
يَذُبُّ عَنْ حَرَمِ رَسُولِ اللَّهِ؟ هَلْ مِنْ مُوَحِّدٍ يَخَافُ اللَّهَ فِينَا؟ هَلْ
مِنْ مُغِيثٍ يَرْجُو اللَّهَ يَاعَانَتِنَا؟ هَلْ مِنْ مُعِينٍ يَرْجُو مَا عِنْدَ اللَّهِ فِي
يَاعَانَتِنَا؟ فَارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُ النِّسَاءِ بِالْعَوِيلِ» ١١٧

١١٨ . لَعَنَ اللَّهُ الَّذِينَ قَالُوا حُولُوا بَيْنَ الْحُسَيْنِ وَبَيْنَ الْمَاءِ
فَعَرَضُوا لِلْحُسَيْنِ وَبَيْنَ الْمَاءِ ١١٨

١١٩ . لَعَنَ اللَّهُ قَوْمًا يَزْمُوكَ فَصِرْتَ كَالْقُنْفُذِ فَإِنَّ مُصِيبَتَكَ لَا
تُخْصَى وَوَضَعُوا رَأْسَكَ عَلَى الْقَنَاءِ وَقَالُوا هَذَا رَأْسُ خَارِجِي ١١٩

۱۱۵. خدا لعنت کند کسانی را که در امر جنگ با حسین گفتند: هیچ کس به سوی جنگ با حسین بیرون نیامد مگر به تفسیر قرآن و با او نجنگیدند مگر به آنچه از جدش شنیدند، خداوند لعنت کند کسی را که گفت حسین از دین جدش خارج شده و خوش هدر می باشد.

۱۱۶. ای اباعبدالله لعنت کند هر که فریاد استمداد تو را شنید و در جواب تو گفت: به خدا سوگند از آب نخواهی چشید تا به آتش جهنم وارد شوی، لعنت خدا بر قومی که بر حسین علیه السلام غضب کردند، همه آنها به امام حسین حمله کردند گویی خداوند در دل هیچ يك از آنها رحمی قرار نداده است، سر او را بریدند و امام دائماً آنها را موعظه میکرد حتی بعد از شهادت.

۱۱۷. لعنت خدا بر امتی که ندای حسین را نشنیدند که فرمود: آیا دفاع کننده ای هست که از حرم رسول خدا دفاع کند؟ آیا یگانه پرستی هست که درباره ی ما از خدا بترسد؟ آیا فریادرسی هست که با فریادرسی از ما به خدا امید داشته باشد؟ آیا مددکاری هست که با کمک به ما امید به آنچه نزد خداست داشته باشد؟ سپس صدای ناله ی زنان بلند شد.

۱۱۸. خدا لعنت کند کسانی را که گفتند: بین حسین و آب جدایی اندازید و بین حسین ع و آب جدایی انداختند.

۱۱۹. لعنت خدا بر قومی که به تو تیر انداختند.

١٢٠. لَا يَوْمَ كَيَوْمِكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنَّ يَوْمَكَ أَقْرَحَ
جُفُونَنَا وَ أَسْبَلَ دُمُوعَنَا ١٢٠

١٢١. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَسَارَى أَهْلَكَ وَ بَنَاتِكَ كَأَنَّ أَسَارَى الْيَهُودِ
وَ النَّصَارِيِّ كَالسَّبْيِ الْعَبِيدِ وَ الْإِمَاءِ ١٢١

١٢٢. لَعَنَ اللَّهُ قَوْمًا سَأَلَ عَنْ دَمِ الْبَعُوضَةِ وَ قَدْ قَتَلُوا ابْنَ رَسُولِ
اللَّهِ قُرْبَةً إِلَى اللَّهِ! ١٢٢

١٢٣. لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْ ابْنَ نَبِيِّهِمْ ظُلْمًا جَوْرًا وَ هُمْ يَفْرَحُونَ
يَرْقُصُونَ وَ يَشْرِبُونَ الْخَمْرَ، وَ أَهْلُهُ وَ أَطْفَالُهُ الْعَطَاشَى جَانِعَاتِ
بَاكِيَاتٍ لِأَطْيَاتٍ وَ مَاتَتْ قِرْدَةً وَ هُمْ يَتَكَوَّنُونَ وَ يَعُزُّونَ ١٢٣

١٢٤. لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَطَعَ وَ سَرَقَ أَعْضَاءَكَ وَ قَذَى نَهَى رَسُولُ
اللَّهِ بِمِثْلَةِ مَيِّتٍ وَ قَتَلُوكَ وَ لَمْ يَذْفُقُواكَ وَ دَفَنُ مَيِّتٍ وَاجِبٍ وَ لَوْ
كَانَ كَافِرًا وَ أَحْرَقَ خِيَامَكَ وَ أَطْفَالَكَ وَ إِحْرَاقُ ذِي نَفْسٍ حَرَامٍ وَ
لَوْ كَانَ نَمْلَةً، قُتِلَتْ فِي شَهْرِ مُحَرَّمِ الْحَرَامِ وَ كَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ
يُحَرِّمُونَ فِيهِ الْقِتَالَ فَاسْتَحِلَّتْ فِيهِ دِمَائُكُمْ فَأَعْدَائُكَ أَجْمَلُ وَ أَوْحَشُ
وَ أَظْلَمُ وَ أَخَقَرُ مِنَ الَّذِينَ لَا دِينَ لَهُمْ

... و مانند جوجه تیغی شدی ، پس مصیبت‌های تو بیشمار است و سرت را بر روی نیزه زدند و گفتند این سر خارجی و غیر مسلمان است .

۱۲۰ . روز عاشورا و مصیبت تو پلک‌های چشم ما را مجروح و اشک ما را روان کرده است .

۱۲۱ . خدا لعنت کند کسانی را که خانواده و دختران شما را به اسارت گرفتند، گویی اسیر یهودی و مسیحی هستند، مانند کنیزان و بردگان.

۱۲۲ . خدا لعنت کند قومی را که از حرام بودن و نجاست خون پشه سوال نمودند در حالی که فرزند پیامبرشان را قریه‌الی الله کشتند.

۱۲۳ . لعنت خدا بر قومی که فرزند پیامبرشان را ظالمانه کشتند در حال شادی کرده و میرقصیدند و شراب میخوردند، و زن و بچه و اهل او تشنه و گرسنه و گریان و لطمه زننده بودند و میمونی مرد و گریه میکردند و عزاداری بر پا نمودند .

۱۲۴ . لعنت خدا بر هر که اعضایی تو را قطع کرد و دزدید و رسول خدا مثله کردن میت را حرام کرده بود، تو را کشتند ولی دفنت نکردند و دفن میت واجب است هر چند کافر باشد و خیمه‌ها و بچه‌های تو را آتش زدند در حالی که ...

...هُم أَضَلُّ مِنَ الْإِنْعَامِ وَالْأُحُوشِ، لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَ لَهُمْ
أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَ لَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا، صُمُّ بَكْمٌ عُمِيٌّ فَهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ، كَتَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا، أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ١٢٤

١٢٥. آه وَاوَيْلَا مِنْ يَوْمٍ طَافُوا بِالْأَسَارَى فِي كُلِّ مَكَانٍ مِنَ
الْمَدِينَةِ حَتَّى أَخْيَاءَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى أَرَادُوا بَيْعَ السَّبَايَا فِي سُوقِ
الْعَبِيدِ ١٢٥

١٢٦. آه وَاوَيْلَا مِنْ يَوْمٍ «رُؤُوسُ الشُّهَدَاءِ مَرْفُوعَةٌ عَلَى الرِّمَاحِ
بَيْنَ الْأَطْفَالِ وَالنِّسَاءِ وَ كَانَ رَأْسُ الْإِمَامِ الْحُسَيْنِ وَ أَخِيهِ الْعَبَّاسِ
أَمَامَ أُمَّ كُلْثُومٍ» ١٢٦

١٢٧. يَا أَبَاعَبْدِ اللَّهِ مَا لِي لَا أَبْكِي يَا لَيْتَنِي بَكَيتُ بَدَلَ الدُّمُوعِ
دَمًا أَبْكِي حَتَّى خَرَجَ رُوحِي فَإِنَّ شَيْتَكَ خَضِبْتُ، وَخَدَّكَ تَرَبَّبْتُ،
وَجَسَدَكَ سَلِيبْتُ، وَتَفَرَّكَ مَقْرُوعٌ بِالْقَضِيبِ، وَوَدَجَكَ مَقْطُوعٌ،
وَرَأْسَكَ مَرْفُوعٌ، وَجَسَدَكَ مَوْضُوعٌ، وَ مِنْ الدَّفْنِ مَمْنُوعٌ،
وَقَلْبُكَ ظَلْمَانٌ وَ الْمَاءُ فِي الْفُرَاتِ مَلَانٌ، فَلَقَدْ بَكَتْ لِمِصَائِكَ
السَّمَاوَاتُ الْعُلَى، وَ زُلْزِلَتْ لِفَقْدِكَ الْأَرْضُونَ السُّفْلَى، يَا غَرِيبَ
الْغُرَبَا، يَا بَنَى مَنْ ظَلَمَ مَا لَا تُحْصَى ١٢٧

... سوزاندن صاحب روح حرام است اگر چه که مورچه‌ای باشد، در ماه محرم تو را کشتند و مردم زمان جاهلیت جنگ در محرم را حرام میدانستند، پس خون شما در محرم حلال شد، دشمنان تو جاهل‌ترین، وحشی‌ترین، ظالم‌ترین و پست‌ترین بی‌دینان هستند، آنان پست‌تر از حیوانات وحشی هستند، قلبهائی دارند که نمیفهمند، چشمانی دارند که نمیبینند، گوشهائی دارند که نمیشنوند، کور و کر و لال و بی عقل هستند مانند گوش درازی که کتاب حمل میکند و از محتوای بار خود خبر ندارد، آنان پست‌ترین خلائق هستند.

۱۲۵. آه و واویلا از روزی که اسیران خاندان امام حسین ع را در شهر گردانند تا جایی که به بازار برده فروشان برده و یهود و نصاری خواستند آنها را بخرند.

۱۲۶. آه و واویلا از روزی که سرهای شهدا بر روی نیزه‌ها بلند بود و این سرها بین بچه‌ها و زنان بود و سر امام حسین و برادرش عباس در پیش روی ام کلثوم بود.

۱۲۷. ای ابا عبدالله چرا گریه نکنم ای کاش بجای اشک، خون گریه کنم تا مرگم فرا رسد، زیرا ریش تو با خونت رنگین شده و گونه‌هایت خاک آلود و بدنت دزدیده شده و دندانهایت با چوب زده شده و رگ قلبت بریده و سرت به نیزه رفته و جسدت در بیابان افتاده و دفن نشده و قلبت و جگرت سوزان و آب در فرات موج میزند

١٢٨. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَبْكَانَا بِمُصِيبَةٍ مِّنْ بَكَى عَلَيْهِ آدَمُ فِي الْجَنَّةِ،
وَنُوحٌ فِي السَّفِينَةِ، وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ خَرَّ عَنْ فَرَسِهِ وَشَجَّ رَأْسُهُ فِي
أَرْضِ مَارِيَةَ، وَإِسْمَاعِيلُ حِينَ لَمْ يَشْرَبْ عَنْتَهُ مِنَ الْفُرَاتِ فِي
جَنْبِ الْمَشْرِعَةِ، وَمُوسَى حِينَ دَخَلَ الْحَسَكُ فِي رِجْلَيْهِ وَ سَالَ دَمُهُ
فِي الْغَاضِرِيَّةِ، وَ سُلَيْمَانُ حِينَ ذَارَتْ بَسَاطَةُ فِي الْأَرْضِ الشَّرِيفَةِ،
وَعِيسَى حِينَ سَدَّ الْأَسَدُ فِي كَرْبَلَاءِ طَرِيقِهِ، وَ مُحَمَّدٌ حِينَ غَابَ
عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ وَ رَجَعَ وَ يَدُهُ مِنْ دَمِ الْمَظْلُومِ مَضْمُومَةً، وَ عَلِيٌّ حِينَ
ذَهَبَ إِلَى صِفِّينَ غَيْرَ مَرَّةٍ، وَ فَاطِمَةُ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَ لَيْلَةٍ، وَ الْحَسَنُ
حِينَ مَالَ لَوْنُهُ إِلَى الْخَضِرَةِ وَ الْحُسَيْنُ حِينَ قَالَ: أَنَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ ١٢٨

١٢٩. يَا أَعَزَّ مِنْ أَبِي وَ أُمِّي وَ وَلَدِي وَ أَهْلِي مُصِيبَتُكَ أَعْظَمُ
الْمُصِيبَاتِ عِنْدِي وَ قَلْبِي عِنْدَكَ مَفْجُوعٌ ١٢٩

١٣٠. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى مَنْ لَا يَوْمَ كَيَوْمِهِ حَتَّى يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ صَارَ
الْوِلْدَانُ شَبَاباً بَلْ مَاتَ مِنْ مُصِيبَتِهِ ١٣٠

١٣١. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْمُتَوَحِّدِ بِالْهَمَّةِ الْعُلَيَّا، الْمُتَوَسِّدِ بِالشُّهُودِ وَ
الرِّضَا، مَرَكَزِ عَالَمِ الْوُجُودِ، سِرِّ الْوَاجِدِ وَ الْمَوْجُودِ، شَخْصِ الْعِرْفَانِ،
عَيْنِ الْعَيَانِ، نَوْرِ اللَّهِ وَ سِرِّ اللَّهِ الْأَتَمِّ، الْمُتَحَقِّقِ بِالْكَمَالِ الْأَعْظَمِ...

.... و برای مصیبت‌های تو آسمانها گریه کردند و زمین برای تو به لرزه افتاد، ای غریب‌ترین غریبان، ای پسر کسی که بی اندازه به او ظلم شد .

۱۲۸. حمد برای خدایی که توفیق گریه داد بر حسینی که آدم در هشت و نوح در کشتی و ابراهیم زمانی که در کربلا از اسب افتاد و سرش شکست و اسماعیل زمانی که گوسفندان او از آب نخوردند و موسی زمانی که خار بر پایش فرو رفت و عیسی زمانی که شیر راه او را گرفت و مانع ورود او به کربلا شد و محمد مصطفی زمانی که از خانه‌ی ام سلمه خارج شد و برگشت و خون حسین در دستش بود و علی مرتضی مکررا در صفین و فاطمه‌ی زهرا هر شب و روز و امام حسن زمانی که رنگش از سم معاویه سبز شده بود بر او گریه کردند و ما هم بر او گریه میکنیم، حسینی که او فرمود من کشته‌ی اشک چشمان هستم.

۱۲۹. ای عزیزتر از پدر و مادر و فرزندان و اهل بیت، مصیبت تو از همه‌ی مصیبت‌ها برای من بزرگتر است و دلم از تو محزون است.

۱۳۰. سلام خداوند بر کسی که هیچ روزی مانند روز او نیست حتی روز قیامت و روز او پچه‌ها را پیر کرده بلکه در آن روز پچه‌ها دق مرگ شده‌اند .

۱۳۱. خداوندا درود بفرست بر حسین ابن علی ع که باهت عالی خود از مردم زمینی کناره گرفت و به تمامی دنیا پشت پا زد، در وجود او شهود و رضا بود ، مرکز عالم وجود ، سرّ تمامی موجودات و دارایی هر بخشنده

... نُقْطَةُ دَائِرَةِ الْأَزَلِّ وَالْأَبَدِ، الْمُنْتَشِصُ بِالْفِ الْأَحَدِ فَاتِحَةَ كِتَابِ
الشَّهَادَةِ، وَالِى وَلَايَةِ السِّيَادَةِ الْأَحَدِيَّةِ الْجَمْعِ الْوُجُودِي، الْحَقِيقَةُ
الْكُلِّيَّةُ الشُّهُودِي، كَهْفُ الْإِمَامَةِ، صَاحِبُ الْعَلَامَةِ، كَفِيلُ الدِّينِ،
الْوَارِثُ لِخُصُوصِيَّاتِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، الْخَارِجُ عَنِ مُحِيطِ الْأَيْنِ وَ
الْوُجُودِ، إِنْسَانُ الْعَيْنِ، لُغْزُ الْإِنْشَاءِ، مَضمُونُ الْإِبْدَاعِ، مُذَوِّقُ
الْأَذْوَاقِ وَ مُشَوِّقُ الْأَشْوَاقِ، مَطْلَبُ الْمُحِبِّينَ وَ مَقْصَدُ الْعُشَّاقِ،
الْمُقَدَّسُ عَنْ كُلِّ الشَّيْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ

عَلَيْهِ ١٣١

١٣٢ . اللَّهُمَّ عَجَلْ فَرَجَ ابْنَتِهِ الْمَهْدِي فَإِنَّهُ أَشْبَهُ النَّاسِ بِالْحُسَيْنِ،
عَجَلْ لِطَالِبِ ثَارِ الْحُسَيْنِ الَّذِي ظَهَرَ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَيُنَادِي «
أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ أَنَا الْإِمَامُ الْقَائِمُ، أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ أَنَا الصَّمْضَامُ
الْمُنْتَقِمُ، أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ قَتَلُوهُ عَطَشَانَا، أَلَا يَا
أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ طَرَحُوهُ غُرْيَانَا، أَلَا يَا
أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَحَقُوهُ عُذُونَا» اللَّهُمَّ
اخْفِظْ تَاسِعَ مِنْ أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ الَّذِي هُوَ الشَّرِيدُ الطَّرِيدُ الْفَرِيدُ
الْوَحِيدُ...

... عرفان مجسم ، چشم تمامی چشم‌ها و حقیقت هر چیزی، نور خداوند، سِرّ و پنهان تمامی حقیقت، که تمامی کمالات را دارا است، برای کل عالم از زال تا به ابد مانند مرکز دایره است که تمامی موجودات به گرد او در حرکت هستند، که برای احد الف می‌باشد، شروع کتاب شهادت است، والی و سرپرست و ولایت دار آقایی در دنیا و آخرت، در محفل احدیت جمع وجودی صدرنشین است ، حقیقت کلیه‌ی شهودی است که عارف در سلوک خود به این حقیقت می‌رسد ، پناهگاه امامت ، صاحب علامت ، نگهبان دین ، وارث خصوصیات و ویژگی‌های پیامبر خاتم ، خارج از دایره‌ی وجود و مکان و زمان ، در حقیقت تماماً چشم و چشمه و حیات می‌باشد ، مُعَمَّای عالم ایجاد ، بدیع، نو، بی‌مثل و مَثَل و بی‌بدیل حقیقی در میان موجودات ، چشیدنی‌ها به برکت او وجود گرفته ، به شوق آورنده‌ی عشاق ، محبین او را طلب می‌کند ، منتهای حرکت تمامی عشاق ، که از هر بدی و نسبت ناروا پاک و مبرا می‌باشد که درود و سلام و رحمت خدا بر او باد.

۱۳۲ . خدایا در ظهور فرزندش مهدی تعجیل بفرما ، مهدی که شبیه‌ترین مردم به حسین است، برای گرفتن انتقام حسین اجازه ظهور مهدی را بفرما ، زمانی که قائم ظهور کند، مابین رکن و مقام می‌ایستد، و پنج ندا سر می‌دهد: آگاه باشید ای اهل عالم من دوازدهمین امام هستم، آگاه باشید ای اهل عالم که من شمشیر انتقام گیرنده ، آگاه باشید ای اهل عالم که جد من حسین را تشنه‌کام کشتند، آگاه باشید ای اهل عالم که جد ...

...«وَلَوْ أَنَّ الْأَعْدَاءَ عَرَفُوهُ حَرَّضُوا عَلَى أَنْ يَقْطَعُوهُ بَضْعَةً بَضْعَةً،
الَّذِي يَقُومُ بِالْحَقِّ بَعْدَ الْيَأْسِ وَ الشِّدَّةِ، يَدْعُو النَّاسَ وَ تَعْلَقُ
بِاسْتِثْنَاءِ الْكَعْبَةِ يَسِيرُ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَيَسِيرُ النَّاسُ مَعَهُ وَ يَسِيرُ إِلَى
الْكُوفَةِ وَ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّا نَسْتَنْصِرُ- اللَّهُ وَ مَنْ أَجَابَنَا مِنْ
النَّاسِ، وَ أَصْحَابُهُ رِجَالٌ يَحْقُقُونَ بِهِ يَقُونَهُ بِأَنْفُسِهِمْ فِي الْحُرُوبِ وَ
يَكْفُونَهُ مَا يَرِيدُ فِيهِمْ وَ يَدْعُونَ بِالشَّهَادَةِ، رِجَالٌ لَا يَنَامُونَ اللَّيْلَ،
لَهُمْ دَوَى فِي صَلَاتِهِمْ كَدَوَى النَّحْلِ، يَبْتَثُونَ قِيَاماً عَلَى أَطْرَافِهِمْ وَ
يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطاً وَ عَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَ ظُلْماً» ١٣٢

١٣٣ . يَا مُنْتَقِمُ أَشْهَدُ أَنَّكَ تَزَلَّتِ الْعَذَابَ لِقَتْلِ نَاقَةِ صَالِحٍ فَمَا
فَعَلْتَ فِي قَتْلِ سَيِّدِ شَبَابِ الْجَنَّةِ الَّذِي هُوَ ثَارِكُ اللَّهِ إِيَّيَ اعْتَقَدُ
أَنَّ طَوْلَ الْغَيْبَةِ وَ تَأْخِيرَ الظُّهُورِ وَ ابْتِلَاءَ النَّاسِ بِغَيْرِ الْمَغْضُومِ
أَعْظَمُ الْعَذَابِ وَ الْمُصِيبَاتِ فَعَجِّلْ لَوْلِيكَ الْفَرَجَ ١٣٣

١٣٤ . اللَّهُمَّ صَلِّ وَ سَلِّمْ، وَ زِدْ وَ بَارِكْ، عَلَى صَاحِبِ الدَّعْوَةِ
التَّبَوُّيَّةِ وَ الصُّوْلَةِ الْحَيْدَرِيَّةِ وَ الْعِصْمَةِ الْفَاطِمِيَّةِ وَ الْحِلْمِ الْحَسَنِيِّ وَ
الشُّجَاعَةِ الْحُسَيْنِيَّةِ وَ الْعِبَادَةِ السَّجَّادِيَّةِ وَ الْمَآثِرِ الْبَاقِرِيَّةِ وَ الْأَثَارِ
الْجَعْفَرِيَّةِ وَ الْعُلُومِ الْكَاطِمِيَّةِ وَ الْحُجَجِ الرِّضَوِيَّةِ....

... من حسین را عریان روی خاک افکندند، آگاه باشید ای جهانیان که جد من حسین را از روی کینه توزی پایمال کردند، خدایا نهمین فرزند حسین را حفظ کن، رانده شده، تعقیب شده، یکه و تنها، اگر دشمنان او را می شناختند، میخواستند او را تکه تکه کنند، کسی که پس از یأس و سختی قیام کند، مردم را صدا زند و به پرده های کعبه چسبیده و به سمت مدینه میرود، سپس مردم با او می روند و او به کوفه می رود و می گوید: ای مردم! ما از خدا و از مردمی که جواب ما را می دهند کمک می گیریم، و یارانش مردانی هستند که او را احاطه می کنند و با نفس خود در جنگ ها از او محافظت می کنند و او را از آنچه از آنها می خواهد محافظت می کنند و به شهادت دعوت می کنند، مردانی که شب ها نمی خوابند، در نمازشان صدایی مانند صدای زنبور عسل دارند، شب را بر دست و پا می گذرانند و زمین را پر از عدل و داد میکند، همانگونه که از ظلم و جور پر شده بود.

۱۳۳. ای خدای منتقم شهادت میدهم که برای کشته شدن ناقه صالح عذاب نازل نمودی پس در مورد کشته شدن سرور و آقای اهل بهشت چه کردی؟ حسینی که خون خدا بود، اعتقاد دارم طولانی شدن غیبت امام زمان ع و به تاخیر افتادن ظهور و مبتلی شدن مردم به غیر معصوم از بزرگترین عذابها و مصیبتها میباشد.

۱۳۴. بارخدایا! رحمت های پیاپی فرست، و دروذهای خجسته خویش را ارزانی دار، بر امام بزرگواری که صاحب دعوت محمدی

... وَ الْجُودِ التَّقْوِيَّةَ وَ التَّقَاوَةَ النُّقْوِيَّةَ وَ الْهَيْبَةَ الْعَسْكَرِيَّةَ وَ الْغَيْبَةَ
الْإِلَهِيَّةَ وَ صَلَّى عَلَى ضَاحِبِ الصَّبْرِ الزُّنَيْبِيَّةِ وَ الْغَيْرَةِ الْعَبَّاسِيَّةِ، هُوَ
الْمَهْدِيُّ الَّذِي هُوَ طَالِبُ دَمِ ثَارِ اللَّهِ ١٣٣

١٣٥ . أَشْهَدُ «لِلْإِمَامِ غَيْبَةٍ وَ حَيْرَةٍ فَلَا يَنْبُتُ فِيهَا عَلَى دِينِهِ إِلَّا
الْمُخْلِصُونَ الْمُبَاشِرُونَ لِرُوحِ الْيَقِينِ الَّذِينَ أَخَذَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ مِيثَاقَهُمْ
بِوَلَايَةِ أَهْلِ الْبَيْتِ وَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَ أَيْدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ،
لِلْإِمَامِ غَيْبَةٍ يَرْتَدُّ فِيهَا قَوْمٌ وَ يَنْبُتُ عَلَى الدِّينِ فِيهَا آخَرُونَ،
فَيُؤْذُونَ، فَيُقَالُ لَهُمْ: مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ، أَمَا إِنْ
الضَّابِرِ فِي غَيْبَتِهِ عَلَى الْأَذَى وَ التَّكْذِيبِ بِمَنْزِلَةِ الْمُجَاهِدِ بِالسَّيْفِ
بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ» اللَّهُمَّ عَجِّلْ لَوْلِيكَ الْفَرَجَ
وَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنَا مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْ أَمْوَاتَنَا وَ

أَبِي ١٣٥

١٣٦ . نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ قَوْمٍ يَقْسِمُ مِرَائَهُ وَ هُوَ حَيٌّ ١٣٦

١٣٧ . اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي «مِمَّنْ يَرْجُو الْآخِرَةَ بِغَيْرِ عَمَلٍ وَ يُرَجِّي
التَّوْبَةَ بِطُولِ الْأَمَلِ، يَقُولُ فِي الدُّنْيَا بِقَوْلِ الزَّاهِدِينَ وَ يَعْمَلُ فِيهَا
بِعَمَلِ ...

... و صولت حیدری، و عصمت فاطمی، و حلم حسنی، و شجاعت حسینی، و عبادت سجادی، و مفاخر^{۳۳} باقری، و آثار جعفری، و علوم کاظمی، و حجج رضوی، و جود تقوی، و نقاوت تقوی و هیبت عسکری، و غیبت الاهی است و صلوات بفرست بر صاحب صبر زینبی و غیرت عباسی، مهدی که انتقام گیرنده‌ی خون تار الله است.

۱۳۵. شهادت میدهم که برای امام غیبت و حیرتی است که در آن ثابت قدم نمانند مگر مخلصون که به روح یقین بشارت داده شده‌اند، او پس از غیبت و سرگردانی طولانی مردم، ظهور می‌کند و در دوران غیبتش کسی بر دینش باقی نمی‌ماند جز مخلصانی که با روح یقین پیوند دارند آنان که خداوند پیمان ولایت را با آنها بسته است و ایمان را در درون قلبهایشان قرار داده و با روح خویش تاییدشان نموده است، حضرت مهدی دارای غیبتی است که گروهی در آن مرحله مرتد می‌شوند و گروهی ثابت قدم می‌مانند و اظهار خشنودی می‌کنند. افراد مرتد به آنها می‌گویند: این وعده کی خواهد بود اگر شما راستگو هستید؟ ولی کسیکه در زمان غیبت در مقابل اذیت و آزار و تکذیب آنها صبور باشد، همانند مجاهدی است که با شمشیر در کنار رسول خدا صلی الله علیه و آله جهاد کرده است، خداوند در ظهور امر ولایت تعجیل بفرما و بر محمد و آل محمد درود فرست و ما را از آل محمد قرار بده و بر گذشتگان ما و پدرم رحم بفرما.

۱۳۶. به خدا پناه می‌برم از قومی که میراث حضرت مهدی را تقسیم کردند در حالی که او زنده بود.

۱۳۷. خداوند ما را از جمله کسانی قرار^{۳۴} مده که بی آنکه کاری کرده ...

... الرَّاعِبِينَ، إِنْ أُعْطِيَ مِنْهَا لَمْ يَشْبَعْ وَإِنْ مُنِعَ مِنْهَا لَمْ يَنْقُصْ، يَعْجِزُ عَنْ شُكْرِ مَا أُوتِيَ وَ يَتَنَغَّى الزَّيَادَةَ فِيمَا بَقِيَ، يَنْهَى وَ لَا يَنْتَهِي وَ يَأْمُرُ بِمَا لَا يَأْتِي ، يُحِبُّ الصَّالِحِينَ وَ لَا يَعْمَلُ عَمَلَهُمْ وَ يُنْغِصُ الْمُذْنِبِينَ وَ هُوَ أَحَدُهُمْ ، يَكْرَهُ الْمَوْتَ لِكَثْرَةِ ذُنُوبِهِ وَ يَقِيمُ عَلَى مَا يَكْرَهُ الْمَوْتَ مِنْ أَجْلِهِ، إِنْ سَقِمَ ظَلَّ نَادِمًا وَ إِنْ صَحَّ أَمِنَ لَاهِيًا، يُعْجَبُ بِنَفْسِهِ إِذَا عُوِيَ وَ يَفْطِنُ إِذَا ابْتَلِيَ، إِنْ أَصَابَهُ بَلَاءٌ دَعَا مُضْطَرًّا وَ إِنْ نَالَهُ رَخَاءٌ أَعْرَضَ مُغْتَرًّا، تَغْلِيَهُ نَفْسُهُ عَلَى مَا يَظُنُّ وَ لَا يَغْلِيهَا عَلَى مَا يَسْتَيْقِنُ، يَخَافُ عَلَى غَيْرِهِ بِأَذْنٍ مِنْ ذَنْبِهِ وَ يَرْجُو لِنَفْسِهِ بِأَكْثَرٍ مِنْ عَمَلِهِ ، إِنْ اسْتَعْنَى بِطَرٍّ وَ فِتْنٍ وَ إِنْ افْتَقَرَ قَنِطَ وَ وَهَنَ، يَقْصُرُ إِذَا عَمِلَ وَ يُبَالِغُ إِذَا سَأَلَ، إِنْ عَرَضَتْ لَهُ شَهْوَةٌ أَسْلَفَ الْمَعْصِيَةَ وَ سَوَّفَ التَّوْبَةَ وَ إِنْ عَزَتْهُ مِخْنَةٌ انْفَرَجَ عَنْ شَرَائِطِ الْمِلَّةِ ، يَصِفُ الْعِبْرَةَ وَ لَا يَغْتَبِرُ وَ يُبَالِغُ فِي الْمَوْعِظَةِ وَ لَا يَتَّعِظُ، فَهُوَ بِالْقَوْلِ مُدِلٌّ وَ مِنَ الْعَمَلِ مُقِلٌّ، يُنَافِسُ فِيمَا يَنْهَى وَ يُسَامِحُ فِيمَا يَتَّقَى، يَرَى الْغَنَمَ مَغْرَمًا وَ الْغُرَمَ مَغْنَمًا، يَخْشَى الْمَوْتَ وَ لَا يُبَادِرُ الْقَوْتَ، يَسْتَغْظِمُ مِنْ مَعْصِيَةِ غَيْرِهِ مَا يَسْتَقِيلُ أَكْثَرَ مِنْهُ مِنْ نَفْسِهِ وَ يَسْتَكْثِرُ مِنْ طَاعَتِهِ مَا يَحْقِرُهُ مِنْ طَاعَةِ غَيْرِهِ ...

... باشد به آخرت امید می بندد و به آرزوی دراز خود توبه را به تأخیر می افکند. گفتارش به گفتار زاهدان ماند و کردارش به کردار دنیاپرستان. هر چه از دنیا بهره‌اش دهند سیر نگیرد و اگر بی بهره اش دارند، قناعت نکند. نعمتی را که به او ارزانی داشته‌اند سپاس نتواند گفت، باز هم خواهان بقیه‌ی آن است. دیگران را از زشتکاری منع می‌کند و خود از کارهای زشت باز نمی‌ایستد. از دیگران کارهایی را می‌طلبد که خود انجام نمی‌دهد. نیکان را دوست دارد ولی عمل نیکان ندارد. با گنهکاران دشمنی می‌ورزد و خود یکی از آنهاست. به سبب بسیاری گناهانش از مرگ بیزار است، ولی در انجام دادن کارهایی که سبب بیزاری او از مرگ شده، پای می‌فشرد. چون بیمار شود از کرده‌ی خود پشیمان شود و چون تندرستی خویش باز یابد به لهو و شادی روی نهد. اگر از بیماری بهبود یابد بر خود می‌بالد و چون بیمار گردد نومید می‌شود. هرگاه بلائی به او رسد، خدا را بزاری می‌خواند و اگر به آسایشی رسد، چون مغروران، رخ برمی‌تابد. نفسش در پندارها بر او چیره شود و آنجا که پای یقین در میان می‌آید بر نفس خود چیرگی نیابد. اگر دیگران گناهی کنند، خردتر از گناه او بر آنان بی‌مناک شود و برای خود پاداشی بیش از عملش می‌طلبد. اگر بی‌نیاز شود، سرمست و مغرور شود و اگر بینوا گردد، نومید و ناتوان در عمل کوتاه آید و در خواستن مبالغت ورزد. اگر محنتی بر او عارض شود از جاده شریعت پای بیرون نهد. سخنان عبرت آمیز گوید و خود عبرت نگیرد. اندرز می‌دهد و خود اندرز نپذیرد. در گفتار بر خود بی‌بالد و به کردار از همه کمتر باشد. در آنچه ناپایدار است با دیگران رقابت کند و در آنچه پایدار است به مسامحت بگذرد. غنیمت در نظرش غرامت است و غرامت را غنیمت انگارد. از مرگ می‌ترسد و پیش از آنکه فرصت از دست بشود، به کار نیک نمی‌شتابد. گناه دیگران را بزرگ می‌شمارد

... فَهُوَ عَلَى النَّاسِ طَائِعٌ وَ لِنَفْسِهِ مُدَاهِنٌ، اللَّهُوَ مَعَ الْأَغْنِيَاءِ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنَ الذِّكْرِ مَعَ الْفُقَرَاءِ، يَحْكُمُ عَلَى غَيْرِهِ لِنَفْسِهِ وَ لَا يَحْكُمُ عَلَيْهَا لِغَيْرِهِ، يُرْشِدُ غَيْرَهُ وَ يُغْوِي نَفْسَهُ فَهُوَ يُطَاعُ وَ يَعْصَى وَ يَسْتَوْفَى وَ لَا يُوفَى وَ يَخْشَى الْخَلْقَ فِي غَيْرِ رَبِّهِ وَ لَا يَخْشَى رَبَّهُ فِي خَلْقِهِ» ١٣٧

١٣٨. اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي الدُّنْيَا «كَأَنِّي غَرِيبٌ وَ كَأَنِّي عَابِرُ سَبِيلٍ فَكَأَنَّ الدُّنْيَا لَمْ تَكُنْ وَ كَأَنَّ الْآخِرَةَ لَمْ تَزَلْ، اللَّهُمَّ تَقَمَّ يَقْنِي رَبِّ فَوْقِي، النَّارُ أُمَامِي يَطْلُبُنِي وَ الْحِسَابُ مُحْدِقٌ بِي وَ أَنَا مُزْهَنٌ بَعْمَلِي لَا أَجِدُ مَا أُحِبُّ وَ لَا أَدْفَعُ مَا أُكْرَهُ وَ الْأُمُورُ بِيَدِ غَيْرِي فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَنِي وَ إِنْ شَاءَ عَفَا عَنِّي؛ فَأَيُّ فَقِيرٍ أَفْقَرُ مِنِّي، اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ اللَّذِينَ وَصَفَ رَسُولُ اللَّهِ فِي حَقِّهِمْ يَأْتِيهِ قَوْمٌ مِنْ مُجِبِّينَا، لَيْسَ فِي الْأَرْضِ أَعْلَمُ بِاللَّهِ وَ لَا أَقْوَمُ بِحَقِّنَا مِنْهُمْ، وَ لَيْسَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ يَلْتَفِتُ إِلَيْهِ غَيْرُهُمْ، أُولَئِكَ مَضَابِيحٌ فِي ظُلُمَاتِ الْجَوْرِ، وَ هُمْ الشُّفَعَاءُ، وَ هُمْ وَارِدُونَ حَوْضِ عَدَا، أَعْرِفُهُمْ إِذَا وَرَدُوا عَلَى سِمَاهُمْ، وَ أَهْلُ كُلِّ دِينٍ يَطْلُبُونَ أَيْمَتَهُمْ، وَ هُمْ يَطْلُبُونَنَا وَ لَا يَطْلُبُونَ غَيْرَنَا، وَ هُمْ قِوَامُ الْأَرْضِ، يَهْمُ يَتَزَلُّ الْعَيْثُ، يَا أَهْلَ الدُّنْيَا عَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالْمَوْتِ كَيْفَ يَفْرَحُ وَ عَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالْقَدَرِ كَيْفَ يَحْزَنُ وَ عَجِبْتُ لِمَنْ اخْتَبَرَ الدُّنْيَا كَيْفَ يَطْمَئِنُّ وَ عَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالْحِسَابِ كَيْفَ يُذْنِبُ؟» ١٣٨

... و بزرگتر از گناه آنان را اگر خود مرتکب شود خرد می‌انگارد. طاعت و عبادت خود را بسیار می‌شمارد، هر چند، اندک باشد و طاعت و عبادت دیگران را حقیر می‌انگارد، هر چند، بسیار باشد. بر مردم طعن می‌زند و خویشان را می‌ستاید. در نزد او لذت جویی و لهو با توانگران دوست داشتنی‌تر است از ذکر گفتن با فقیران، به زیان دیگران و سود خود داوری کند ولی به سود دیگران و زیان خود داوری نمی‌کند. دیگران را راه می‌نماید ولی خود را به گمراهی می‌کشد. می‌خواهد که همگان فرمانبردار او باشند و حال آنکه، خود همواره راه عصیان در پیش می‌گیرد. می‌خواهد که حق او را بکمال ادا کنند و خود، حق کسی را بکمال ادا نمی‌کند. از مردم می‌ترسد ولی نه به خاطر خدا ولی از خدا در کارهای بندگان او نمی‌ترسد.

۱۳۸. خدایا مرا در دنیا چنان قرار ده که گویی غریب و گویا رهگذری هستم، چنان که گویی دنیا نبوده و آخرت از بین نرفته است، خدایا یقین من را کامل کن بگونه‌ای که خدایی بالای سر من است، و آتش جهنم مرا از پشت دنبال میکند، و حساب به من خیره است و من را احاطه کرده است، و من به کار خود وابسته‌ام و آنچه را که دوست دارم نمی‌یابم و آنچه را که بدم می‌آید نمیتوانم دور کنم و کار به دست دیگری است و اگر بخواهد عذابم کند و اگر بخواهد مرا عفو میکند، پس چه کسی فقیرتر از من است، خداوندا ما را از جمله کسانی قرار بده که رسول خدا در مورد آنان فرموده است: جمعی از عاشقان ما که در روی زمین آگاه‌تر از آنان نسبت به ذات حق نیست و مانند آنان احدی حق ما را رعایت نمی‌کند، در روی زمین غیر آنان به حسین من توجه ندارد، اینان در تاریکی‌های ستم روشنگر راهند، آنان شفیعان روز جزايند. فردای قیامت در کنار حوض بر من وارد می‌شوند در حالی که آنان را به چهره می‌شناسم. اهل هر مذهبی امامان خود را خواهند و اینان ما را میطلبند و کاسب غیر ما نیستند و آنان قوام زمین هستند و باران رحمت حق به احترام آنان نازل می‌شود. ای اهل دنیا: در شکفتم از کسی که یقین بمرگ دارد چگونه دلشاد است، در شکفتم از کسی که یقین بتقدیر الهی دارد چطور غمگین و افسرده خاطر است، در شکفتم از کسی که دگرگونی دنیا را برای اهل دنیا می‌بیند چطور بدینا مطمئن است، در شکفتم از کسی که یقین به حساب دارد چگونه گناه میکند؟

۱. فراز ۱ صفات تک کلمه‌ای حضرت برگرفته از کتب مختلف
۲. فراز ۲ صفات دو کلمه‌ای حضرت برگرفته از کتب مختلف
۳. فراز ۳ صفات سه کلمه‌ای و بیشتر برگرفته از کتب مختلف
۴. فراز ۴ مخزن البكاء فی مقتل سيد الشهداء عليه السلام الخطبه السادسه ص ۳۹
۵. فراز ۵ مخزن البكاء فی مقتل سيد الشهداء عليه السلام الخطبه الاولى ص ۳۰
۶. فراز ۶ مخزن البكاء فی مقتل سيد الشهداء عليه السلام الخطبه الثانيه ص ۳۱
۷. فراز ۷ مخزن البكاء فی مقتل سيد الشهداء عليه السلام الخطبه الثانيه ص ۳۱
۸. فراز ۸ مخزن البكاء فی مقتل سيد الشهداء عليه السلام الخطبه الرابعه ص ۳۵
۹. فراز ۹ مخزن البكاء فی مقتل سيد الشهداء عليه السلام الخطبه الاولى ص ۳۰
۱۰. فراز ۱۰ مخزن البكاء فی مقتل سيد الشهداء عليه السلام الخطبه السادسه ص ۳۹

۱۱ . فراز ۱۱ مخزن البكاء فى مقتل سيد الشهداء عليه السلام
الخطبه السادسه ص ۳۴

۱۲ . فراز ۱۲ بيان مقاتل مختلف امام حسين در قالب سلام

۱۳ . فراز ۱۳ بيان مقاتل مختلف امام حسين در قالب سلام

۱۴ . فراز ۱۴ مخزن البكاء فى مقتل سيد الشهداء عليه السلام
الخطبه الخامسه ص ۳۷

۱۵ . فراز ۱۵ الأمالى (للصدوق) ص: ۱۱۵

۱۶ . فراز ۱۶ كامل الزيارات، ص ۱۱۳

۱۷ . فراز ۱۷ بيان مقاتل مختلف امام حسين در قالب سلام

۱۸ . فراز ۱۸ بحار الأنوار ج ۹۸، ص: ۳۲۲

۱۹ . فراز ۱۹ بحار الأنوار ج ۴۵، ص: ۱۲۱ ، مستدرک الوسائل

و مستنبط المسائل، الخاتمة ج ۸، ص: ۴۳ ، بحار الأنوار ج ۴۵،

ص: ۳۰۴، مدينة معاجز الأئمة الإثنى عشر، ج ۴، ص: ۱۳۳ ، بحار

الأنوار ج ۴۵، ص: ۳۰۴ ، مدينة معاجز الأئمة الإثنى عشر، ج ۴،

ص: ۱۲۹

۲۰ . فراز ۲۰ رياض الأبرار فى مناقب الأئمة الأطهار، ج ۱، ص:

۲۸۱

۲۱ . فراز ۲۱ اللهوف على قتلى الطفوف / ترجمه فهرى ص: ۱۳۵

۲۲ . فراز ۲۲ عیون أخبار الرضا علیه السلام / ترجمه غفاری و مستفید، ج ۱، ص: ۴۲۸

۲۳ . فراز ۲۳ الخرائج و الجرائح، ج ۲، ص: ۵۸۱

۲۴ . فراز ۲۴ زیتون (ترجمه خصائص الحسینیه) ص ۸۸

۲۵ . فراز ۲۵ عوالم العلوم و المعارف و الأحوال من الآیات و الأخبار و الأقوال (مستدرک سیده النساء إلى الإمام الجواد، ج ۱۷ - الحسین ع، ص: ۲۱۴)

۲۶ . فراز ۲۶ بر گرفته از زیارت ناحیه و بکت السماء و سکاّنها، وَالْجَنَانُ وَخَزَائِنُهَا، وَالْهَضَابُ وَأَقْطَارُهَا، وَالْبَحَارُ وَحِثَائِنُهَا، وَالْجَنَانُ وَوَلَدَانُهَا، وَالْبَيْتُ وَالْمَقَامُ، وَالْمَشْعَرُ الْحَرَامُ، وَالْحِلُّ وَالْأَحْرَامُ و امام صادق (علیه السلام) فرمود: «زمین کعبه در مقام فخر بر مکان های دیگر گفت: کدام زمین مانند من است؛ در حالی که خداوند خانه اش را بر پشت من بنا کرده و مردم از هر راه دوری متوجه من می شوند، و حرم خدا و سرزمین امن قرار داده شده ام؟! ! خداوند متعال به سویش وحی کرد و فرمود: بس کن و آرام بگیر! به عزت و جلال خودم قسم! آن چه را که تو برای خود فضیلت می دانی، در قیاس با فضیلتی که به زمین کربلا بخشیده ام، همچون قطره ای است نسبت به آب دریا که سوزنی را در آن فرو برند و آن قطره را

با خود بردارد، و اساساً اگر خاک کربلا نبود، این فضیلت برای تو نبود و نیز اگر نبود آنچه که این خاک آن را دربر دارد، تو را نمی‌آفریدم و خانه‌ای را که تو به آن افتخار می‌کنی، خلق نمی‌کردم. بنابراین آرام بگیر و ساکت باش و متواضع و خوار و نرم باش و نسبت به زمین کربلا، غرور و خودبزرگ‌بینی و سرکشی از خود نشان مده و اگر چنین کنی، تو را فرو برده و در آتش جهنم قرار می‌دهم» ابن قولویه، جعفر بن محمد، کامل الزیارات، ص ۲۸۰ و ۲۷۹

۲۷ . فراز ۲۷ مسافر در ۴ مکان مخیر است نماز را قصر یا تمام بخواند و یکی از آنها کربلا در نزد قبر شریف حضرت می‌باشد
۲۸ . فراز ۲۸ ذخیره الدارین فیما يتعلق بمصائب الحسین علیه السلام، ج ۱، ص ۳۰۵

۲۹ . فراز ۲۹ بر گرفته از زیارت ناحیه اَلسَّلَامُ عَلَى الْأَعْضَاءِ الْمُقَطَّعَاتِ

۳۰ . فراز ۳۰ بر گرفته از صلی الله علی الباکیں علی الحسین بن علی رحمه و شفقه البرهان فی تفسیر القرآن، ج ۱، ص: ۲۶۸
۳۱ . فراز ۳۱ ابن طائوس، علی بن موسی، اللهوف، ص ۱۱۲.
۳۲ . فراز ۳۲ الأمالی (للصدوق)، النص، ص: ۱۶۳

- ۳۳ . فراز ۳۳ بر گرفته از صلی الله علی الباکیں علی الحسین بن علی رحمه و شفقه البرهان فی تفسیر القرآن، ج ۱، ص: ۲۶۸
- ۳۴ . فراز ۳۴ کامل زیارات، النص، ص: ۲۶۹
- ۳۵ . فراز ۳۵ هدایه الأئمه إلى أحكام الأئمة علیهم السلام، ج- ۵، ص: ۴۹۷
- ۳۶ . فراز ۳۶ زیارت عاشورا و شرح أصول الکافی (صدرا)، ج ۲، ص: ۴۹۹
- ۳۷ . فراز ۳۷ بیان مصیبتهای کربلا در قالب سوال
- ۳۸ . فراز ۳۸ بیان مصیبتهای کربلا در قالب سوال
- ۳۹ . فراز ۳۹ الأصول الستة عشر ص: ۳۳۹
- ۴۰ . فراز ۴۰ بیان کل جریان کربلا به صورت اختصار که اهداف و انگیزه دشمنان و مقاتل شهدای کربلا امام حسین ع ، قاسم ابن الحسن ، علی اکبر ، علی اصغر به صورت اختصار در این فراز ذکر شده است و در تمامی مقاتل موجود است .
- ۴۱ . فراز ۴۱ صحیح بخاری جلد ۸ حدیث ۵۶۴۸ عن ابن ابی نعم قال کنت شاهدا لابن عمر و مساله عن دم البعوض فقال ممن انت، فقال من اهل العراق، قال انظروا الى هذا یسألنی من دم البعوض و قد قتلوا ابن النبی و سمعت النبی یقول هما ریحانتای من

الدنيا

٤٢ . فراز ٤٢ مقتل الحسين خوارزمی، ج ٢، ص ٣٧.

٤٣ . فراز ٤٣ برگرفته از حدیث .. فَعَلَى مِثْلِ الْحُسَيْنِ فَلْيُبَكِّ
الْبَاكُونَ .. الأمالی (للصدوق)، النص، ص: ١٢٩

٤٤ . فراز ٤٤ برگرفته از خطبه حضرت عباس هَلْ يَجُوزُ فِي
مَذْهَبِكُمْ أَوْ فِي دِينِكُمْ أَنْ تَمْنَعُوا الْحُسَيْنَ وَ عِيَالَهُ شَرْبَ الْمَاءِ ، وَ
الْكَلَابُ وَالْخَنَازِيرُ يَتَشَرَّبُونَ مِنْهُ موسوعة كربلاء جلد ٢: صفحه ١٣٦

٤٥ . فراز ٤٥ برگرفته از وقایع و جنایات بعد از شهادت امام

حسین

٤٦ . فراز ٤٦ شکوفایی عقل در پرتو نهضت حسینی، آیت الله
جوادی آملی، ص ١٨٦

٤٧ . فراز ٤٧ در سوگ امیر آزادی (ترجمه مثیر الأحران)، ص:

٢٨

٤٨ . فراز ٤٨ ، برگرفته از حدیث بعض اصحابنا رواه ان ابا جعفر
(علیه السلام) قال: کان ابی مبطونا یوم قتل ابو عبد الله الحسین بن
علی علیهما السلم و کان فی الخیمه و کنت اری موالیاتنا کیف
یختلفون معه یتبعونه بالماء یشد علی المیمنه مره و علی المیسره مره
و علی القلب مره و لقد قتلوه قتله نهی رسول الله صلی الله علیه و آله

، ان يقتل بها الكلاب و لقد قتل بالسيف و السنان و بالحجارة و
 بالخشب و بالعصى و لقد اوطأه الخيل بعد ذلك . الأصول الستة
 عشر من الأصول الأولية (ط - دار الشبستری) ، جلد ۱ ،
 صفحه ۱۲۲

۴۹ . فراز ۴۹ در منابع روایی این جمله از امام حسین نقل نشده اما
 این معنی به حضرت نسبت داده شده است لذا در این فراز گفته ایم
 ای کسی که به تو نسبت داده شده است اما مفهوم جمله قابل قبول
 است و معنای این جمله توسط امام حسین ع تحقق پیدا کرده است
 البته این جمله مربوط به شعر شیخ محسن ابوالحب حویزی است
 که میگوید اعطیت ربی موثقاً لا ینتهی الا بقتلی فاصعدی و ذرینی
 من عهدی با پروردگارم بسته‌ام که هیچ‌گاه تمام شدنی نیست مگر
 با کشتن من، پس ای نفس بالا برو و مرا رها کن! ان کان دین
 محمد لم یستقم الا بقتلی. فیا سیوف خذینی دین محمد برپا
 نمی‌شود مگر با ریختن خون من پس ای شمشیرها مرا دریابید!

۵۰ . فراز ۵۰ مکاتیب الأئمة علیهم السلام، ج ۳، ص: ۱۴۶

۵۱ . فراز ۵۱ ریاض الأبرار فی مناقب الأئمة الأطهار، ج ۱، ص:

۲۲۶

۵۲ . فراز ۵۲ . عاشورا شناسی ص ۲۶۸،

۵۳ . فراز ۵۳ امام حسین در موارد متعدد قوم را موعظه کردند قبل و بعد از شهادت ، سر بریده بر روی نیزه ، بدن بدون سر که کتابی جدا در این مورد نوشته شده لذا گفته ایم ای کسی که قبل و بعد از شهادت قوم را موعظه کردی .

۵۴ . فراز ۵۴ بر گرفته از این جمله زیارت ناحیه السَّلام عَلَی الْمَغْسَلِ بِدَمِ الْجَرَّاحِ

۵۵ . فراز ۵۵ در این فراز مواضعی که امام حسین ع در کربلا گریه نمودند فهرستی بیان شده است ، سیدبن طاووس، لهوف، ترجمه محمد دزفولی، قم ص ۲۱۰، اسفراینی، ابواسحاق، نورالعین فی مشهد الحسین ص ۳۵، شیخ شریفی، کلمات الامام حسین ، شیخ عباس ، نفس المهموم

۵۶ . فراز ۵۶ بحار الأنوار ج ۴۴، ص: ۲۴۵

۵۷ . فراز ۵۷ بحار الأنوار ج ۹۸، ص: ۲۵۵

۵۸ . فراز ۵۸ ریاض الأبرار فی مناقب الأئمة الأطهار، ج ۱، ص:

۱۹۷

۵۹ . فراز ۵۹ المزار الكبير (لابن المشهدی)، ص: ۵۰۵

۶۰ . فراز ۶۰ مناقب آل أبی طالب علیهم السلام (لابن

شهر آشوب)، ج ٤، ص: ١١٤

٦١ . فراز ٦١ الإرشاد في معرفة حجج الله على العباد، ج ٢، ص:

١١٧

٦٢ . فراز ٦٢ مقتل الحسين عليه السلام للخوارزمي : ج ٢ ص

١٠٢ ، بحار الأنوار : ج ٤٥ ص ١٧٢ ح ٢٠

٦٣ . فراز ٦٣ بر گرفته از این فراز دعای عرفه و أنا أشهد يا الهی

بحقیقه ایمانی، و عقد عزمات یقینی، و خالص صریح توحیدی، و

باطن مکنون ضمیری، و علائق مجاری نور بصری، و أساریر

صفحة جبینی، و خرق مسارب نفسی، و خذاریف مارن عرنینی ،

و مسارب صماخ سمعی، و ما ضمت و أطبقت علیه شفتای، و

حرکات لفظ لسانی، و مغرز حنک فمی و فکی، و منابت أضراسی،

و بلوغ حبائل بارع عنقی، و مساخ مطعمی و مشربی، و حمالة ام

رأسی، و جمل حمائل حبل وتینی ، و ما اشتمل علیه تامور

صدری، و نیاط حجاب قلبی، و أفلاذ حواشی کبدی، و ما حوته

شراسیف أضلاعی، و حقاق مفاصلی، و أطراف أناملی، و قبض

عواملی، و دمی و شعری و بشری، و عصبی و قصبی و عظامی، و

مخی و عروقی، و جمیع جوارحی، و ما انتسج علی ذلک أيام

رضاعی، و ما أقلت الأرض منی، و نومی و یقظتی، و سکونی و

حرکتی، و حرکات رکوعی و سجودی؛ آن لو حاولت و اجتهدت
مدی الأعصار و الاحقاب لو عمرتها، آن أودی شکر واحدة من
أنعمک، ما استطعت ذلک!

۶۴ . فراز ۶۴ محمدی اشتها ردی، سو گنامه آل محمد ص ۵۳۵

۶۵ . فراز ۶۵ بحار الأنوار (ط - بیروت)، ج ۴۴، ص: ۲۴۵

۶۶ . فراز ۶۶ منتهی الامال، ج ۱، ص ۷۲۱.

۶۷ . فراز ۶۷ در فراز ۶۳ بیان شده است

۶۸ . فراز ۶۸ المزار الكبير (لابن المشهدی)، ص: ۵۰۰

۶۹ . فراز ۶۹ در فراز ۶۳ بیان شده است

۷۰ . فراز ۷۰ وقعة الطف، ص: ۲۶۱

۷۱ . فراز ۷۱ در فراز ۶۳ بیان شده است

۷۲ . فراز ۷۲ مدینه معاجز الأئمة الإثنی عشر، ج ۴، ص: ۱۰۰

۷۳ . فراز ۷۳ در فراز ۶۳ بیان شده است

۷۴ . فراز ۷۴ در فراز ۶۳ بیان شده است

۷۵ . فراز ۷۵ در فراز ۶۳ بیان شده است

۷۶ . فراز ۷۶ مشیر الأحزان، ص: ۷۸

۷۷ . فراز ۷۷ در فراز ۶۳ بیان شده است

۷۸ . فراز ۷۸ در فراز ۶۳ بیان شده است

۷۹. فراز ۷۹ در فراز ۶۳ بیان شده است
۸۰. فراز ۸۰ ابن اعثم کوفی، الفتوح، ج ۶، ص ۲۴۴؛ خوارزمی، مقتل الحسین ج ۲، ص ۲۵۱؛ ابن طاووس، اللهوف، ص ۱۷۹
۸۱. فراز ۸۱ در فراز ۶۳ بیان شده است
۸۲. فراز ۸۲ الکافی ج ۱، ص: ۴۶۵
۸۳. فراز ۸۳ روضة الواعظین و بصيرة المتعظین (ط - القديمة)، ج ۱، ص: ۱۸۹
۸۴. فراز ۸۴ در فراز ۶۳ بیان شده است
۸۵. فراز ۸۵ در فراز ۶۳ بیان شده است
۸۶. فراز ۸۶ در فراز ۶۳ بیان شده است
۸۷. فراز ۸۷ در فراز ۶۳ بیان شده است
۸۸. فراز ۸۸ تهذیب الأحکام (تحقیق خراسان)، ج ۶، ص: ۱۱۴
۸۹. فراز ۸۹ المزار الکبیر (لابن المشهدی)، ص: ۴۹۸
۹۰. فراز ۹۰ الأمالی (للصدوق)، النص، ص: ۱۳۱
۹۱. فراز ۹۱ جمله معروف امام رضا ع به یابن شیب که فرمودند
يَا ابْنَ شَيْبِ بْنِ كُنْتَ بَاكِياً لَشَيْءٍ فَاَبْكِ لِلْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي
طَالِبٍ ع فَإِنَّهُ ذُبِحَ كَمَا يُذْبَحُ الْكَبْشُ در این فراز مصداق گویی شده
است

۹۲ . فراز ۹۲ در این فراز احکام فقهی ذبح با توجه به مقتل امام حسین ع بازگو شده است که امام رضا ع فرمودند **فَإِنَّهُ ذُبِحَ كَمَا يُذْبَحُ الْكَبْشُ الْأَمَالِي (للصدوق)، النص، ص: ۱۳۱**

۹۳ . فراز ۹۳ کامل الزیارات، باب ۲۶، ص ۸۲، ح ۱

۹۴ . فراز ۹۴ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به مرحله‌ی دیگر بیان شده

۹۵ . فراز ۹۵ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به مرحله‌ی دیگر بیان شده

۹۶ . فراز ۹۶ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به مرحله‌ی دیگر بیان شده

۹۷ . فراز ۹۷ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به مرحله‌ی دیگر بیان شده

۹۸ . فراز ۹۸ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به مرحله‌ی دیگر بیان شده

۹۹ . فراز ۹۹ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به مرحله‌ی دیگر بیان شده

۱۰۰ . فراز ۱۰۰ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به مرحله‌ی دیگر بیان شده

۱۰۱ . فراز ۱۰۱ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به

مرحله‌ی دیگر بیان شده

۱۰۲ . فراز ۱۰۲ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به

مرحله‌ی دیگر بیان شده

۱۰۳ . فراز ۱۰۳ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به

مرحله‌ی دیگر بیان شده

۱۰۴ . فراز ۱۰۴ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به

مرحله‌ی دیگر بیان شده

۱۰۵ . فراز ۱۰۵ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به

مرحله‌ی دیگر بیان شده

۱۰۶ . فراز ۱۰۶ در این فراز شدت مصیبت امام حسین ع از مرحله‌ای به

مرحله‌ی دیگر بیان شده

۱۰۷ . فراز ۱۰۷ اللهوف علی قتلی الطفوف / ترجمه فهری،

النص، ص: ۱۲۹

۱۰۸ . فراز ۱۰۸ برگرفته از خطبه حضرت عباس هَلْ يَجُوزُ فِي

مَذْهَبِكُمْ أَوْ فِي دِينِكُمْ أَنْ تَمْنَعُوا الْحُسَيْنَ وَ عِيَالَهُ شَرْبَ الْمَاءِ ، وَ

الْكَلَابُ وَالْخَنَازِيرُ يَشْرَبُونَ مِنْهُ موسوعه کربلاء جلد: ۲

۱۰۹ . فراز ۱۰۹ لهوف / ترجمه میر ابو طالبی، ص: ۱۵۰

۱۱۰ . فراز ۱۱۰ وقعه الطف، ص: ۲۴۶

۱۱۱ . فراز ۱۱۱ بیان مصیبات کربلا بصورت اختصار برگرفته از

لقد قتلوه قتلَهُ نهى رسول الله صلى الله عليه وآله ، ان يقتل بها الكلاب و لقد قتل بالسيف و السنان و بالحجارة و بالخشب و بالعصى و لقد اوطأه الخيل بعد ذلك . الأصول الستة عشر من الأصول الأولية (ط - دار الشبستري) ، جلد ١ ، صفحہ ١٢٢

١١٢ . فراز ١١٢ رياض الأبرار في مناقب الأئمة الأطهار، ج ١، ص: ٢٥٣

١١٣ . فراز ١١٣ برگرفته از حدیث الإمام الحسین عليه السلام -
لَمَّا عَبَّأَ عُمَرُ بْنُ سَعْدٍ أَصْحَابَهُ لِمُحَارَبَتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَحَاطُوا بِهِ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ حَتَّى جَعَلُوهُ فِي مِثْلِ الْحَلَقَةِ فَخَرَجَ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى أَتَى النَّاسَ فَاسْتَنْصَحَهُمْ فَأَبَوْا أَنْ يُنْصِتُوا حَتَّى قَالَ لَهُمْ - : وَيَلَكُمْ ! مَا عَلَيْكُمْ أَنْ تُنْصِتُوا إِلَيَّ فَتَسْمَعُوا قَوْلِي ؟! وَإِنَّمَا أَدْعُوكُمْ إِلَى سَبِيلِ الرَّشَادِ ... وَ كَلِّكُمْ عَاصِيَ لَأَمْرِي غَيْرُ مُسْتَمِعٍ قَوْلِي فَقَدْ مُلِثْتُ بِطُونُكُمْ مِنَ الْحَرَامِ وَ طُبِعَ عَلَى قُلُوبِكُمْ . [بحار الأنوار : ٨/٤٥] .

١١٤ . فراز ١١٤ حياة الامام الحسين (ع) المجلد ٣ مصرع العباس

١١٥ . فراز ١١٥ العواصم من القواصم ص ٢٣٢

١١٦ . فراز ١١٦ مدينة معاجز الأئمة الإثني عشر، ج ٤، ص: ٧٧

١١٧ . فراز ١١٧ تسلية المجالس و زينة المجالس (مقتل الحسين

عليه السلام)، ج ٢، ص ٣١٤

١١٨ . فراز ١١٨ طبقات الكبرى ج ٥ ص ٤٧٢

١١٩ . فراز ١١٩ مدينة معاجز الأئمة الإثني عشر، ج ٤، ص: ١٠٤

١٢٠ . فراز ١٢٠ الأمالي (للصدوق)، النص، ص: ١١٦

١٢١ . فراز ١٢١ إقبال الأعمال (ط - القديمة)، ج ٢، ص: ٥٤٤

١٢٢ . فراز ١٢٢ بر گرفته از حدیث لا یوم کیوم الحسین علیه السلام ازدلف إليه ثلاثون ألف رجل یزعمون أنهم من هذه الامّة کلّ یتقرّب بدمه إلى الله عزّ و جلّ حتّی قتلوه ظلما و عدوانا ثمّ قال: رحم الله العباس فلقد فدی أخاه بنفسه حتّی قطعت یداه فأبدله الله عزّ و جلّ بهما جناحین یطیر بهما مع الملائکة فی الجنة کما جعل لجعفر بن أبی طالب، و أنّ للعبّاس عند الله عزّ و جلّ منزلة یغبطه بها جمیع الشهداء یوم القیامة ریاض الأبرار فی مناقب الأئمة الأطهار، ج ١، ص: ١٩٣

١٢٣ . فراز ١٢٣ مراجعه به ١٢٢

١٢٤ . فراز ١٢٤ مناقب آل أبی طالب علیهم السلام (لابن

شهر آشوب)، ج ٤، ص: ٨٦

١٢٥ . فراز ١٢٥ رائعه الخلق مقتل الشيخ الرئيس ص ٣٠١

١٢٦ . فراز ١٢٦ رائعه الخلق مقتل الشيخ الرئيس ص ٣٠١

سحاب الرحمة: ۷۵۳، تذكرة الشهداء: ۴۱۲

۱۲۷. فراز ۱۲۷ بیان مصیبت‌های حضرت به صورت اختصار

۱۲۸. فراز ۱۲۸ مخزن البكاء فی مقتل سید الشهداء علیه السلام

الخطبه الحامسه ص ۳۷

۱۲۹. فراز ۱۲۹ بر گرفته از التوبه: ۲۴ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

۱۳۰. فراز ۱۳۰ بر گرفته از لا يوم كيومك يا ابا عبد الله يزدلفُ إِلَيْكَ ثَلَاثُونَ أَلْفَ رَجُلٍ يَدْعُونَ أَنَّهُمْ أُمُّهُ جَدُّكَ مُحَمَّدٌ وَيَنْتَحِلُونَ دِينَ الْإِسْلَامِ فَيَجْتَمِعُونَ عَلَى قَتْلِكَ وَسَفْكِ دَمِكَ وَانْتِهَاكِ حُرْمَتِكَ وَسَبِي ذَرَارِيِّكَ وَنِسَائِكَ وَانْتِهَابِ ثِقْلِكَ فَعِنْدَهَا تَحِلُّ بَنِي أُمِّيهِ اللَّعْنَةُ وَتَمْطُرُ السَّمَاءُ دَمًا وَرَمَادًا وَيَبْكِي عَلَيْكَ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْوُحُوشُ فِي الْفَلَوَاتِ وَالْحَيْتَانُ فِي الْبَحَارِ مَنَاقِبَ آلِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ (لابن شهر آشوب)، ج ۴، ص: ۸۶

۱۳۱. فراز ۱۳۱ بر گرفته از صلوات محی الدین به ۱۴ معصوم

۱۳۲. فراز ۱۳۲ إلزام الناصب فی إثبات الحجة الغائب عجل الله

تعالی فرجه الشریف، ج ۲، ص: ۲۳۳

۱۳۳ . فراز ۱۳۳ بر گرفته از حدیث عَنْ أَبِي حَمَزَةَ الثُّمَالِيِّ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا جَعْفَرٍ ع يَقُولُ يَا ثَابِتُ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَدْ كَانَ وَقَّتَ هَذَا الْأَمْرَ فِي السَّبْعِينَ فَلَمَّا أَنْ قُتِلَ الْحُسَيْنُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى أَهْلِ الْأَرْضِ فَأَخْرَهُ إِلَى أَرْبَعِينَ وَ مِائَةً فَحَدَّثْنَاكُمْ فَأَذَعْتُمْ الْحَدِيثَ فَكَشَفْتُمْ قِنَاعَ السِّرِّ « ۱ » وَ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ بَعْدَ ذَلِكَ وَقْتًا عِنْدَنَا وَ يَمْنَحُوا اللَّهَ مَا يَشَاءُ وَ يُثْبِتُ وَ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ قَالَ أَبُو حَمَزَةَ فَحَدَّثْتُ بِذَلِكَ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع فَقَالَ قَدْ كَانَ كَذَلِكَ. الكافي (ط - الإسلامية)، ج ۱، ص: ۳۶۸

۱۳۴ . فراز ۱۳۴ بند چهاردهم از صلوات چهارده بند خواجه

نصیر طوسی

۱۳۵ . فراز ۱۳۵ کمال الدین و تمام النعمة، ج ۱، ص: ۳۰۴

۱۳۶ . فراز ۱۳۶ الهدایة الکبری، ص: ۳۶۷

۱۳۷ . فراز ۱۳۷ : منهاج البراعة فی شرح نهج البلاغة (خوئی)،

ج ۲۱، ص: ۲۳۰

۱۳۸ . فراز ۱۳۸ : تفسیر فرات الکوفی، ص: ۱۷۲

چاپ این نسخه توسط بانی محترم معصومه آزاد یگانه انجام شده است ، خداوند اموات ایشان را مشمول رحمت خود گرداند .

دوستانی که میخواهند در چاپ این اثر ما را یاری فرمایند به شماره بنده پیامک دهند بعد از چاپ به آدرس شما ارسال میشود و شما آن را پخش مینمایید .

التماس دعا اللهم عجل لولیک الفرج

مولف شیخ علی بهرامی نیکو (هدهد)

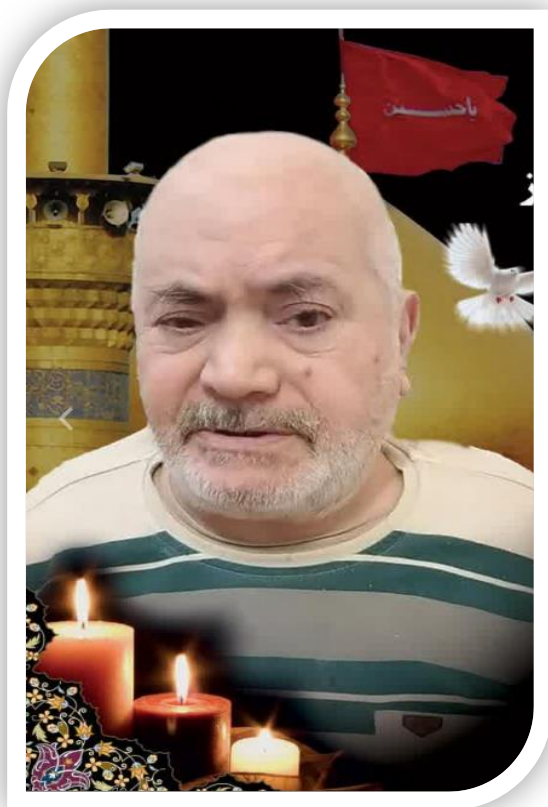
حق نشر آزاد

سایر تالیفات

- کتاب نقطه در بیان معرفت نورانی اهل بیت ع
- کتاب هراز و یک قطره در رفع خشکسالی : این کتاب مجموعه نامه ها و هشدارهای بنده به بزرگان در رابطه با مسائل جاری نظام می باشد و در این کتاب پنج راهکار برای برطرف نمودن بحران آب را مطرح نموده ایم که سه راهکار عادی و دو راهکار غیرعادی مطرح شده است
- کتاب جاده پنهان : بررسی مهمترین راهکار عملیاتی جهت برون رفت نظام از تمامی مشکلات
- ترجمه شیعی بر جزء ۳۰ قرآن : ترجمه ای از آیات قرآن با توجه به مبانی صحیح اعتقادی و روایات ، خدا توفیق دهد برای کل قرآن ترجمه بنویسم
- شهادتنامه حاج قاسم سلیمانی
- پدرنامه
- بررسی مبطل بودن سیگار برای روزه

- شهادتنامه امام حسین ع در هزار و یک فراز ، شرحی مزجی بر زیارت عاشورا
- حسینیه
- سایت tvshia.com

جهت هر گونه انتقاد و پیشنهاد به شماره ۰۹۳۹۲۳۷۵۲۳۴ پیامک بفرمایید

این نسخه به نیت مرحوم خادم الحسین محمود بھرامی نیکو انجام گردیده است التماس دعا

امام رضا (ع) فرمودند: هر کس این صلوات را ۱ بار در قبرستان بخواند به مدت ۱۰ سال عذاب از تمام قبرستان برداشته میشود اگر ۲ بار بخواند به مدت ۴۰ سال و اگر ۳ بار بخواند برای همیشه عذاب برداشته میشود همچنین هر کس این صلوات را بر سر قبر والدین خود بخواند حقوق ایشان را ادا نموده است. "منبع کتاب مفاتیح الخیرات. اما متن صلوات

«بسم الله الرحمن الرحيم اللهم صل على محمد وآل محمد ما دامت الصلوات وصل على محمد وآل محمد ما دامت البركات وصل على محمد وآل محمد ما دامت الرحمه اللهم صل على روح محمد وآل محمد في الارواح وصل على جسد محمد وآل محمد في الاجساد وصل على قبر محمد وآل محمد في القبور وصل على صورته محمد وآل محمد في الصور وصل على تربته محمد وآل محمد في التراب وصل على نور محمد وآل محمد في الانوار برحمتك يا ارحم

الراحين» - مصباح الهدى صفحه ۲۷۹ -

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و خاندان محمد (ص) مادامی که صلوات است

و درود فرست بر محمد (ص) و خاندان محمد (ص) مادامی که برکات است

و درود فرست بر محمد (ص) و خاندان محمد (ص) مادامی که رحمت است

خدایا درود فرست بر روح محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان ارواح

و درود فرست بر بدن پاک محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان بدنها

و درود فرست بر قبر محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان قبرها

خدایا درود فرست بر صورت پاک محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان صورتها

خدایا درود فرست بر تربت پاک محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان تربت ها

خدایا درود فرست بر نور پاک محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان انوار

به حق رحمت ای مهربانترین مهربانان

این روایت رجاء و از باب تسامح در ادله سنن ذکر شده البته معارف بالایی دارد

